

Tartu Riiklik Ülikool
Üldise Ajaloo kateedri

Prantsuse Kommunistlik Partei-
töötajate juht ja organisatsioon
võitluses rahv, demokraatia ja
rahvusliku iseseisuse eest
(1945 - 1956)

Diplomitöö

Teostaja: Grünwald
Juhendaja: dots. Roots

Tartu Ülikooli Kirjandusmuuseum
ARHIIVKOGU

Tartu,
1960

Sissejuhatus

Teine maailma sõda tõi suuri raskeid kapitalistlike riikide majanduselle. Kui Ameerika Ühendriigid said sõjast suuri kasumeid, siis paljude kapitalistlike riikide majandus oli tunduvalt kannatada saanud. Esmajärjekorras käis see Prantsusmaa kohta, millele sõda ja hitlerliku okupatsioon olid jätnud sügavad jäljed. Peale sõda aitas haavand Ameerika monopolid kaitse-
dama prantsuse kaupade müüki välisriikides, püüdes sellega hõlbustada prantsuse turgu endi oalduse. Prantsusmaa raudraamatite rühmade poolt ei leidnud nad sel teel mingit tugevust, kuna need lootsid, et Ameerika mõju tugevades on neil võrgus säilitada oma kasumeid ja tulla toime karmas töölisklassis. Nii tõusid Ameerika ja prantsuse imperialistid Prantsusmaa Põhja-Itaaliale, blain, püüdes sellega saada muuta ka sõltuvust.

NSVD ja rahvademokraatiamaade vastu.

Kuuld amerika ja prantsuse imperialistide poliitika leidis vastupane rahvahulude poolt esotsa töölisklassi ja selle avampardi kommunistliku parteiga. Lõja ja sumpatriooniaastad olid põhjaliku muudatuse aastaks prantsuse töölisklassis. Juba sel ajal lauges järskult oportunistlike elementide mõju ja sõjajärgse perioodi algul olid tähtsad postioonid prantsuse töölisklassis läinud propusivivõttele jõududele.

Prantsusmaa patriootilised jõud tegid võimust olenevalt, et päästa maa sisemist, teostades kogu sõjajärgse perioodi vältel võitlust maa rütmata eest, rütmata välis- ja imperialistide läbi-
võitlust eest, mis olus muutunud maa rahvusliku klassiõnne küsimustele, rahva ja julpseliku kindlustamisele Euroopas ja kogu maailmas. Sees poliitiliste võid-
luste eest võitlusega võitlejad nad ka vajandusele olukoora parandamiseks eest, töölajate elatistasele tõstmise eest.

Prantsuse rahva demokraatlike jõudude allots töövõim töölisklassi esotsa kommunistliku parteiga.

ja patriootiliste jõudude etteotsa. Prantse tööli-
 class peale võde erineb tunduvalt sellest, milline
 ta oli enne võde, on tunduvalt kasvunud tema
 kronikardus, poliitiline aktiivsus, organiseeritus;
 vastupanuliikumise tingimustes on andes ta
 võitlusorganism ja juhtimisorgan. Kommunistlike par-
 ti muutus aga kõige suuremaks ja mõjukamaks
 partiiks maal. Suurem osa töölistest, kes on or-
 ganiseerunud ühendatud Töökonföderatsiooni,
 progressiivse ametiühingute organisatsiooni, lähel
 kommunistlike partii järel. Kommunistlike partii
 on võimatult võidelnud tööli classi ühtnusest,
 paljastades ipangusiid sentantlike ja oportunist-
 lise tüütü tööli liikumises. Tunduvalt on
 kasvunud kommunistlike partii mõju ka töötava
 talupojakoos hulgas.

Prantse töötajate aktiivne võitlus esot-
 sa tööli classiga kommunistlike partii juhtimise-
 sel üldrahvalike eluliste huvide kaitses on
 otsustavaks faktoriks mitte ainult Prantsemaa
 sisepoliitilises olukorras, vaid muudab Prantse-
 maa olukorda ka imperialistlike liis, kuna
 Prantsemaa on muutunud ühes kõrgemas
 liis imperialistlike ahelas.

Suure prantse rahva võitlus rahva ja rah-
 vesahelise võitlusest on rahvusvahelise

tähtsusega. See on tähtsaks osaks kogu maailma rahvusvahelise jõudude võitluse rahvusvahelise piiride ületamiseks ja rahvusvahelise julgeolekusüsteemi loomiseks.

Minu diplomitöö ülesandeks ongi väidelda prantsuse töötajate võitlust kommunistliku partei juhtimisel rahus, demokraatia ja rahvusliku sõltumatuse eest aastail 1945-1956, kommunistliku partei võitlust tööliste ühtsuse eest.

Töö koosneb neljast peatükist:

I pt. Prantsuse kommunistliku Partei - töötajate juht ja organisator võitluses demokraatia ja majandusliku ümberkorralduste eest (1945-1947).

II pt. Prantsuse töötajate võitlus kommunistliku partei juhtimisel rahus ja rahvusliku iseseisvuse eest (1947-1953).

III pt. Prantsuse töötajate võitlus rahus, demokraatia ja rahvusliku iseseisvuse eest (1954-1956).

IV pt. Prantsuse kommunistliku Partei võitlus tööliste ühtsuse eest (1945-1956).

Töö kirjutamises kasutasin Prantsuse kommunistliku Partei sekretäri Maurice Thorezi¹ ja PKP sekretäri Jacques Duclos² "Naltuel teosid",

¹ Морис Торец, Избранные произведения, III II, М. 1959.

² Жан Дюкло, Избранные произведения, III I-II, М. 1959.

mis sisaldavad PKP kongresside ja pleenumide materjale, ande allumaterjali seal peamiselt olude küsimuste kohta. Peale selle kantakse PKP XIV kongressi materjale¹ ja Maurice Thorez'i „Rahva pool“². Viimase perioodi majandusküsimuste kohta Thorez'i „Uued andmed prantsuse töötajate seisusest“³ mis kajastab põhimiselt perioodi 1953-1955. Töölisklassi isikliku küsimuse kohta sain peamiselt materjali Jacques Duclos brošüürist „Töölisklassi isiklikus ja Rahvarinne“⁴.

Ljubimova monograafia „Prantsusmaa majandus ja töötajate oluhood peale Teist maailmasõda“⁵ annab hea ülevaate sõjaajal Prantsusmaa majandusest ja töötajate oluhoovast, nende võitlust rahva, demokraatia ja rahvusliku sõltumatuse eest, samuti majandusklassi

¹ XIV съезд Французской коммунистической Партии, М. 1956.

² Maurice Thorez, Рахва pool, Т. 1953.

³ М. Тору, Ковое законе од обниженни трудящихся Франци, М. 1956.

⁴ Ж. Докло, Едикембо зисембуи работно класся и Карпфной фронт, М. 1956.

⁵ В. Лобимова, Экономика Франции и положение трудящихся масс второй мировой войны, М. 1952.

demokraatse parandamise eest peamiselt aastast 1945-1950.

Kogumine „Töölisklassi demokraat ja võitlus Lääne-Euroopas“ annab palju faktilist materjali tööliste demokraat ja streiki võitluse kohta, püüdnudades suurt töölajate võitlust rahva ja demokraatia eest.

Zagladini raamat „Rahvaste rahva võitlus rahva ja rahvusliku isesisuse eest“² käsitleb rahva ja rahvusliku isesisuse küsimusi perioodil 1945-1954.

Järgmine „Töölis- ja ametiühinguliikumine Raudriigis“³ jätkab Teist maailmasõda⁴ annab lihtsustatud perioodist 1945-1953, pöörates suurt tähelepanu liikumisele, nende teaduse ja aktiivsuse kaudu.

Peale selle vartatamini veel kogumine „Rahvaste kommunistid võitluses progressiivse ideoloogia eest“⁴ ideoloogiliste küsimuste kohta ja P. Gutermaith „Rahvaste imperialismi kriis peale

¹ Понимание и борьба рабочего класса Европы Западной Европы, М. 1957.

² Западное В, Борьба французского народа за мир и национальную независимость, М. 1955.

³ Ефимова А, Рабочие и профсоюзное движение во Франции после второй мировой войны, М. 1954.

⁴ Французские коммунисты в борьбе за прогрессивную идеологию, М. 1953.

tiest maailmanõde¹, samuti mõningaid
ajavirjade ja ajalehtede artikleid üle või
teise küsimuse kohta.

Arutelu

[Faint, mostly illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

¹ Тунерман, Р. Кризис французского империализма
после второй мировой войны, М. 1955.

I pt.

Prantsuse kommunistliku Partei-töötajate juht ja organisator võitles demokraatia ja majandusliku ümberkorralduste eest (1945-1947)

Teised maailmasõjast väjnis imperialistliku Prantsusmaa majanduslikult nõrgestatusena. Pöde ja hitlerliku okupatsioon olid tekitanud majandusliku kriisi kahjustusi, mis rahas väljendatusena moodustas ligi 1.440 milj. fr. 1939. a. hindade järgi, kuus milardit, mis olid otseselt seotud Saksaa okupatsioonidega, moodustasid 865 milj. franki. Paljud külad ja linnad olid purustatud, hävitatud üle 1 miljoni elaniku, ligi 6 miljonit inimest jäi peaaegu surema. Lõjastepoole tapajärgel olid tugevasti kannatada saanud teed, viti raudteed, suurem osa veduritest ja vagunitest olid viidud Saksamaale. Kaubalaevastik oli vähenenud $\frac{2}{3}$ võrra. Tugevasti oli nõrgestatud finantsüsteem, franki väärtus langes järsult. Põllumajandussaaduste toot-

1. Moskva, Cobenchas, Dusseldorfis, Frankfurtis, N. 1956, lk. 486.

laup moodustas 50% rögauelust ja tööstustoodang 30% rögauelust kasumet.

Suur osa väike- ja kesetlevõtetest olid laostunud, kuna sunnitiivsed, millised varustandid hitlerliku Saksamaad või olid seotud america imperialistidega, said sel perioodil eriti suuri kasumeid.

Fašistide poolt laostatud maa elas üle raskest perioodi: ei jätkunud tööstusvõimeid, kiiret epa toidulaadmeid. Paljud töölisklassid olid hukkunud riidel ja fašistlikus vangilaagrites, paljud muutunud invaliidideks, paljud olid lahunenud tööstusest. Töölisklassi täiendamise toimus noorte laostunud väikekaupmeste, töökodade omanike jt. juhuslike elementide arv. Töölisklassi koosseisu muutumiseks suureks osaks mittevalitsevite madalpalgaliste tööliste arv.

✓ Kuul seda perioodi iseloomustab tööliste arvu kasv: kui enne sõda oli tööstustöölini 5.868.000, siis peale sõda ületas see 7 miljonit ja moodustas 33% elanikkonnast. Kuul rögajärgsele kaotusmaale on suure tööjõu suur voolavus, mille põhjuseks on tööstusvõime ja palgataseme vaheline erinevus, ettevõtetes.

Suured muudatused toimuvad töölisklassi poliitilises koosseisus. Nõukogude liidu maailmajalodine

¹ Ekspress, lk. 24.

² Samas, lk. 25.

võit fäistlikku Saksamaa üle ja selle edasise võim-
 nuse kann, rea maade eraldumise kapitalistlikust
 riikest ja sotsialismi teele aremine avaldas
 suurt mõju prantsuse rahvale.

Parempoolse ringkondade kapitalismine hit-
 lerliku Saksamaa es. 1940. a., koostööpoliitika hit-
 lerlastega fäistlikku omapärasele perioodil kompr-
 omiteeris imperialistlikku kodanlast töötajate rühmi
 Töölisklassi poliitiline aktiivsus kasvab, töölisklass
 muutus ühe enam prantsuse rahva juhtivaks
 jõuks.

Prantsuse töölisklassi laialdased kihid, kes olid
 aktiivsetel osal rühmitel rahvusliku-sotsialistlikust,
 said ühe rohkem are kodanliku valitsuse ja ne-
 de sabaraskude-parempoolse sotsialistide reaktioo-
 nistide lühike poliitikat, said are põhjalise muu-
 datuste vajadustest sotsiaal-majanduslikus korras. Kant-
 use proletariaadi es. seis üheksa kuu võis, et
 seennata maa rahva ja demokraatia teele. Oli vaja
 paljastada prantsuse monopolistide ja ameerika im-
 perialistide reaktioonilised plaanid, kehtestada maal
 täielikult demokraatlik kord, taastada prantsuse
 majandus kannatamata Ameerika ühendriikide or-
 jastavat abi.¹

Täis maailmasõja aastail juhtisid prantsuse
 kommunistid patriootilist vastupanuliikumist, peale

¹ Esimesel, lk. 24.

võija lõppu aga enesid jultuna võitlust rahvusliku
taasünni ja demokraatia ehitamiseks eel.

1944-1945. a. peale Prantsusmaa vabastamisest
hitlerlikust okupatsioonist avanesid prantsuse rahvus-
e. avavad perspektiivid. Demokraatlikud organi-
satsioonid tõstasid võija laialdasel inimesekor-
ralduste plaani. See oli Rahvuslikuvastupanuko-
mogu tegevusprogramm, mis võeti vastu 15. III 1944. a.
See olus lubanud ehitada Prantsusmaal ulatusli-
kuma demokraatia ja olus olunud abinõude alu-
sks, mida oli vaja tõstada pärast te territo-
riumi vabastamisest.

Vastupanu Rahvusliku Nõukogu nõudis reetjate ka-
ristamisest ja nende varanduste konfiskeerimist, monopoli-
lidade unelmate põhiliste tootmisvahendite, energias-
allikate, raudtee maasavade, kindlustusseltside ja
muude panude rahva kätte andmist. Tä nõudis töö-
rahva oravõtte kindlustamist tööle ja puhkusele, laia
sotsiaalkindlustuse plaani teostamist, töörahva elata-
me tõstmist, vanadele küllaldaselt pensioni määramist,
demonstratsioonide poliitiliste, sotsiaalsete ja majanduslike õiguste
laiendamist nii Prantsusmaal kui ka meretaaguse ter-
ritooriumidel.¹

Suurem osa prantsuse rahvast toetas seda
programmi. 1945. a. oktoobris toimunud Anitava kogu
valimistel parteide poolt, millelised astusid võija Rah-

¹Thorez, lk. 144.

vestliku vastupanukõueogu loomingu all, häälitas
3/4 valijatest. ¹ Nõia võitlus tulemusena saavutas
rahva, et Prantsusmaa areng läks kahveldu vast-
tupanukõueogu tegevusprogrammi järgi.

Prantsuse rahva võitlus juhtijaks nii sõja ajal
nii ka peale sõda oli töölisklass ja selle avangard,
kommunistlik partei, milleks oli loodud 1920. a.
kommunistlik partei muutus töölisklassi tegevus-
tattude juhiks, kogu massi töötajate esindajaks
väärsalpaus. kommunistlik partei mõju kanna eriti
Teise maailmasõja aastail, kui ta organiseeris
prantsuse patriootide võitlust välismaiste vallutajate
vastu. Selle tulemusena suurenes partei ridade arv
328.296 liikmelt 1936. a. 545.904 liikmele 1945. a.,
saades valimistel 26,47% häältest 18,14% saamel
1936. a. ²

Juba enne sõja lõppu juhindudes marxismi-
leninismi õpetusest, töötas kommunistlik partei sõja
sõjajärgse perioodi tegevusprogrammi. See laupis põ-
hilineks koanuks vastupanu kahveldu kõueogu
tegevusprogrammi. Siin oli samuti peamine koht
majanduse taastamiseks ja demokraatia kõueand-
miseks.

Prantsusmaa tuleviku võitlus rahvaamasside per-
situstest ja tööst, kes panevad kõik selle eesmärgi
teenistusse, nii tehnikas ja teaduses saavutused, rah-

¹ Zannapire, lk. 8

² Jannas, lk. 9.

vestunud ressurssid kui ka patriistimisi.¹

See programm arutati põhjalikult läbi PKP X kongressil 1945. a. juunis ja kiideti heas prantsuse rahva poolt. Mitte juhuslikult ei saanud kommunistlik partei Antissa kogu valimistel 1945. a. oktoobris enamikku saadud häälte arvust. Need valimised kuni 1947. a. olid Prantsuse kommunistliku Partei käsikindlalt satutavad uue valitsuse; nende tegevus tööstus, rahvamajanduse jt. ministritena mängis tähtsat osa majanduse taastamise ja riigikorra demokraatiseerimise küsimustes.

Kui näitus 1945. a. oktoobri valimiste tulemusena läksid Prantsuse Rahvariigi Ajutise Valitsuse koosseisu kommunistide saadikud: Ambroise Croizat - tööminister, Francois Billoux - rahvaliku majanduse minister, Marcel Paul - tööstusminister, Maurice Thorez - portfelli minister. Kommunistid ja sotsialistid koos said absoluutse häälteenamuse ja ainult ühtse puudumise nende sahel osheenda saavutatud edusammude, mille tulemusena moodustati uus „vastupanuvalitsus“. Kommunistide aktiivne osavõtt sellest võis ainult kindlustada nea reformide teostamise ja garanteerida demokraatlike ümberekorralduste teostamise uue majanduses.

Lähtudes vabavõetud programmist pöördus kaht-
nes kommunistliku Partei rahva poole ilskutsespa

¹ Топог, Угоспанске... II, lk. 26.

taatada prantsuse majandus, mille eduks täit-
mise peamiseks tulemuseks olus olnud Prantsusmaa
vabaduse ja võltsunative kättevõitmine.

Paljude aastakümnete jooksul hoidisid juhtisaid
kohti nii Prantsusmaa majandus- kui ka poliiti-
lis elus endi käs n. „caressade perevõimude“
lõja- ja monopoliisooniaastad kapitali kontsentrat-
sioon ja centralisatsioon kavas tundurvalt. Väi-
re arvuliste monopolistlike kapitalistide gruppi kätte
olid paljudel juhtudel koondunud ka need ma-
jandusharud, millest varem olid ülekaalus
kesk- ja väikeettevõtjad. Peale Prantsusmaa saba-
tanist Saasa päisiklikest monopoolidest kui prant-
suse tööstjad võtsid kommunistlikud parteid ja
võitlesid demokraatliku valitsuse eest, kiitsamata
demokraatlike ümberkorralduste hulka kuuluvad
ka põhimiste tööstusharude ja pankade natio-
naliseringimise ja töölikontrolle sissekandmine ette-
võtetes. Juba sõjaajal Prantsusmaal oli natio-
naliseringitud rida sõjatööstusettevõtteid, mille vastu
võimulised polnud niidagi, kuna nad jäid endiselt
juhtivatele kohtadele ettevõtetes, saades endile osa aut-
riaid. Kuid 1944-1946. a. astus finantsoligarkhia
travalt välja natsionaliseringimise vastu, kuna võit-
les natsionaliseringimise eest oli tihedalt seotud suur-
kapitali ülemvõimuse hävitamise ja demokraatliku ri-
¹botenob, lk. 112.

giinora ühtestamiseks.

Demokraatliku nationaliseerimise läbiviimine ja töölisvõimude sissekandmine olus lõpetanud majandusliku laostumise ja kapitalistide sabotaaži, olus soodustanud majandusliku arengut demokraatlikel alustel. Kommunistid rõhutasid, et nationaliseerimine ei puuduta väikeettevõtteid, said ellisid, mis kuuluvad suurekapitalistidele, kuna väikeantoniivid saavad õiglast tulu oma osasest. Kommunistid astusid otsustavalt võtja parempoolsete sotsialistide vastu, kes soovitasid nationaliseerida väike ettevõtteid üle 10 töölisega.¹ Selleks olus apris väikekodanlus ärritatud nationaliseerimise vastu. Olus monopolide tehistuses, kaldunud parempoolsed sotsialistid lahtlikult kõvale riigiparavandi klassivanalüüsist, püüdes väidata epangut nationaliseerimist sotsialistlikena.

De Gaulle Hütis Valitsuse esotsas nõustus Rahvusliku Natuparavandliikumise programmiga ja nationaliseerimisega, kuid tegelikult püüdis nationaliseerimist nii läbi viia, et see olus kasulik suurekodanlusele. Esialpne nationaliseerimine puudutas reisirööbasseine Nord ja Pas-de-Calais, mis toostati 1944 a. detsembris, lennukimootorite tehased, õhustransporti, autotehased, mis viidi läbi 1945. a.

¹ Nootevoba, lk. 114.

Nord ja Pas-de-Calais andrid enne sõda $\frac{2}{3}$ kopru Rant-
 usmas kivisõetööstusest, seal töötas üle 200.000 töölis.
 Kivisõetrustide nationaliseerimine, mis on läbi viidud
 demokraatlikel alustel, olus suutnud anda hoo
 monopolidele üldse. Kuid reaktsioonilised jõud püü-
 nid igati säilitada truste, mispärast teostati 1944.s.
 kivisõekaesanduste nn. "sialpne nationaliseerimine".
 Kivisõetrustid säilibid, kuid nende juhtimine läks
 formaalselt rahvusliku kivisõekompaniile, kuhu
 tööliste esindajad ei kuulunud. Rahvuslik kivi-
 sõekompanii maksis kivisõetrustidele suuri kompens-
 satsioonid tööstuseadmete kasutamise eest. Need kom-
 pensatsioonid läksid trustidele sisse 238 milj. franki
 aastas, peale selle said kivisõekompaniid tulu 45%
 autaritelt, mis jäi nende kätte.

Selline nationaliseerimine on ainult puht-
 fiktiivne, on nationaliseerimise karikatuur, itles
 H. Thorez.

Nationaliseerimise esimene etapp ei tõitunud
 rahva lootusi. De Gaulle valituse reaktsioonilised
 elemendid sõtsid nationaliseerimise initsiatiivi
 eundi kätte ja püüdsid soovaldada nii, et mitte kah-
 justada suurkapitali huvi. Nationaliseeritud ette-
 võtete direktorid ei saanud mitte töölisklassi, vaid

¹ Nojumbri, lk. 115.

² Sama, lk. 117.

³ vt. sama.

kapitalistide eindajad. Reaktiivsed elemendid vaatavad nationaliseerimise esimest etappi kui „ajutist abinõu“, mis muudetakse kohe peale saatava ja hiljem Rahvuskojuga kommunistide, kes reaktiivõnäril nende arvates pidid saama enamuse võt. Suid 1945. a. outoobris toimunud valimised näitavad, et kommunistliku partei mõju kasvab, et demokraatia jõud on tugevad ja et rahvas nõuab põhjalikku demokraatlikku ümberkorraldust nii poliitilises kui ka majanduslikus elus, nõuab demokraatliku nationaliseerimise läbiviimist tähtsates majandusvaldkondades. See tähendab sellise nationaliseerimise läbiviimist, mis oleks täielikult liidriidunud trustide mõju nationaliseeritud ettevõtetele ja lülitatud need välja ettevõtete juhtimisest, neid hõlmab juhtimis- ja insener-tehnilise personali delegatsioonide ja valitsuse poolt määratud komitee. Kommunistliku ja sotsialistliku partei manifestis, millele kirjutasid alla ka Rahvusliku Vabastusliikumise ja Rahvarinde parteide liikmed, rõõpatakse nationaliseerimisest, mis annab hoobi trustide võimusele ja soodustab demokraatliku võra kehtestamist.

Kui 1945. a. outoobri valimiste järel Charles de Gaulle juhtis Valitsuse tööstusministri võt parempoolset sotsialistilt Lavost'ilt kommunist Marcell Paul'ile, tõu-

¹ III opoz, Издательство... lk. 51.

sis nationaliseerimise võimude ülesti pääsõnades. Nationaliseerimist alustati sunnpanusdega.

Pangad kujutavad kaasaegse majandusele ühest, kogu kapitalistliku süsteemi rahvarajanduse värsisüsteemi, kirjutas Lenin.

2. det. 1945. a. nationaliseeriti Prantuse pank, mis oli finantsoligarkhia peamiseks osaks ja 4 suurimat deponiitpanust, mis olid sõjast tööstuse ja varuandusega: Lyon'i krediitpank, Reldübing, Rahvusliku pank varuanduse ja tööstuse krediteerimise ja Rahvusliku hoiutekontor. Neudele viide panust oli võõrdeemed üle 60% pankakapitalidest.

Georg de Gaulle ja tema reaktiivide ministrite lahutamatu valitsusest 1946. a. lõiis nationaliseerimise võimude ülesti pääsõnades. Nationaliseeriti suuremad elektritegevuse- ja gaasitööstused, suuremad windlustuskompaniid ja Rzeeris pank. Nationaliseeriti ka söetööstus. Nationaliseerimine tõusis tunduvalt suurema raskuse tingimuste all 1944-1945. a. Eriti teravad raskused osutsid võimsad elektritrustid, kuhu neil olid suured rahvusvahelised sidemed. Nad astusid avalikuse võitluse tööliste ja kommunistliku parteiga nationaliseerimise läbiviimisel. Demokraatlikud jõud andsid elektritegevuse ja gaasitööstuse nationaliseerimisele

¹ Lenin, Teosed, 25 k, 1954, 4, 307

² Kõrvaltoim, lk. 119.

nuur tähtsus, kuna need ettevõtted suutsid osata nii majandus- kui ka poliitilisel tasandil; olles töötanud koos hitlerlastega okupatsiooniperioodil, finantsseisid nad hiljem reaktiivseks ja olid tihedalt sidemeis mõjukaate suursuurtööstuse riigikandidega nii kuni sõjajärgse perioodi viimasele etapile. Elektritööstuse ettevõtted olid huvitatud sellest, et toota vähem elektrit ja müüa seda kallimalt.

Gas- ja elektritööstuse ettevõtete nationaliseerimise projekt, mis töötati välja Marcel Paul'i poolt, nägi ette ka kümneaastase elektritööstuse ehitamise programmi, Rhone elektritööstuse tehisliku ära-vaatamise jne.

Suursuurtööstusele tulid appi nationaliseerimisvõtte parempoolsed poliitilised. Parempoolne poliitiline Kamadier võttis kogu sõjajärgse projekti, mis sisaldas järeleandmis- ja elektritööstusele, kuid Marcel Paul'i projekt läks läbi, mille järgi nationaliseeriti viis elektrijaamad, mille võimsus oli üle 12 milj. kW/t ja gaasikompaniid toodanguga mitte vähem kui 6 milj. m³ gaasi aastas.

1946. a. mais viidi lõpule elektritööstuse nationaliseerimine. Gaasikompaniid liideti ja nende omand läks riigile. See nationaliseerimine

¹ Motuobas, lk. 121.

² Sures, lk. 122.

etapp lõppe. Hääria pauga nationaliseerimisega 17. mail
 1946. a. Töölisklass ja ^{koiki} Kantsu-maa töötajad nõudsid kõi-
 gi tegev- ja kommertsbankade, mustmetallurgia, alumini-
 umitööstuste ja teiste tähtsate majandusharude
 nationaliseerimist, kuid reaktiivseid repressioone,
 mis olid tunduvalt autoritarismile peale 1946. a.
 juunis valimis, mis valitses moodustas Rahva-Deba-
 rüüliku liikumise Partei (MRP)^x, ei andnud demok-
 raatlike jõududele võimalust neid nõudmis läbi
 viia. Ministrid-kommunistid püüdsid teha kõik,
 et surmata nationaliseeritud ettevõtete arengut
 tähtsamate majandusharude taastamises. Need
 edusammud majandusalal avasid laialdased
 perspektiivid mas, edasise arengule.

Kõrvuti edusammudega majandusalal saavutasid
 töötajad palju ka mas demokraatiseerimise alal. Kom-
 munistliku partei toetas viis võitlust täielikult sotsi-
 raalse Britann kogu kokkukutsumise est, täielikult
 demokraatliku konstitutsiooni est. Konstitutsiooni-
 projekt, mis töölasi võlja kommunistliku partei
 poolt lähtudes Rahvusliku Natyranõukogu programmi
 nõudmistest, kajatas võipe laialdasemate rahvaskiitide
 huve. Reaktiivsete parteide poolt võlja töötatud

^x MRP - rahva vabariikliku liikumise parti. loodi 1944. a.

Sinna kuuluvad noorte katolilike organisatsioonide liikmed,
 kes sumpatriosoniperioodil võtsid osa põrandadest
 patriootilist liikumisest, kuid ka reaktiivsed kat-
 tolikid repressioonid. MRP parti on m. "euroopa"
 poliitika pooldaja. Jalavahva see kareis nur möja.

konstitutsiooniprojektidele olid enne toodud ainult
 suurem osa nitsad klambriid. Selliste parteide
 hulka kuulusid MRP ja Abanindru Nabades Parti
 (PRD).^x Mutav ja kogus saadus kommunistidel läbi viia
 demokraatliku konstitutsiooniprojekt, mis 1946. a. 19. aprillil
 sai 309 häält 249 hääl vastu. Kommunistliku partei
 teigi laialdastampaaniat uue konstitutsiooni eest ja
 nitsad valijaid referendumil ajal häälitama konsti-
 tutsiooni poolt. 5. mail 1946. a. toimunud refe-
 rendumil anti konstitutsiooni eest 9. 323. 209
 häält, vastu aga 10. 522. 498 häält.² Läänel-
 lise partei partilist sabotaažiampaaniat, referen-
 dumile saavutatud tulemusi.

konstitutsiooniprojekti läbimõeldmine 1946. a. mais
 ja valimised Mutavise koguse 2. juunil 1946. a. and-
 nel teatud ülevaade MRP parteile, mis lähenemas
 reaktioonijõududele aktiviseerumist ja saluistumist
 pealtnähtavalt. Teatud osa märgib siin ka Amerikas
 ühendriikide abi: Blum-Burnesi koalitsioon, mis sõl-
 miti 1946. a. valimiste eel, andid Amerikas monopoli-
 dile võimulise vahel sepaale maas nitsad ja po-
 litilise ellu. Läänelistid ei võlunud vastu kommu-
 nistide ettepanemist eestööpoliitika kohta, aktiviselt

^x PRD - abanindru nabades partei anti 1946. a. andid l-
 länelise partei liikumise de la Roche poolt nitsad selle partei
 liikumist läbi hiljuti de Gaulle poolt antatud "kantsu" vahel
 ühenduse parteide üle.
¹ Looduslik, lk. 85.
² Sama.

erineid konstitutsiooni vastu ja katoliine vaimulikke. juunivalimiste eel parast Riis XII enne vaadates kõneps mis oli sunnitud demokraatia vastu.

Reaktsioon lootis valimiste eel peamiselt MRP parteile ja parempoolsetele konservatiividele. 2. juunil toimunud valimistel võife rohkem hääl⁴ saigi MRP partei - 5.589.000 häält ja 162 mandaati (4.180.000 hääl¹ ja 145 mandaati vastu 1945. a. valimistel), kommunistliku partei sai 5.203.000 häält ja 148 mandaati (5.005.000 hääl² ja 152 mandaati vastu), konservatiivne partei sai 4.198.000 häält ja 120 mandaati (4.491.000 häält ja 139 mandaati 1945. a.) teised partiid said peaaegu sunnupalju hääl³ ja mandateid mis eelmistel valimistel.

MRP poolt häälitand peamiselt suurem osa põllumajandusest ja sellistest departemangudest, mis valitse katoliine kiriku, kuna kommunistliku partei poolt häälitand peamiselt tööstuslikest rajoonid.

Parempoolsed konservatiivid, moodustades koos MRP parteiga, suurendid loogi kommunistliku partei vastu, kuid kommunistide poolt juurde sõidetud 200.000 häält häitab nende mõju tegevemist rahvamaailmas. Lõppedes valimiste tulemustest ja vastes MRP partei juhtimisel sellise reaktsioonilise salkuse moodustamist, mis oleks võimeline teha järgitavale diktatuurile, teigi kommunist

lin partei Stepanov sailitade valimised uulit-
 mid parempoolse sõjalise Guain'i valitus, kuid
 parempoolsed sõjalistid ei toetanud seda Stepa-
 novit, vaid nõudsid, et valitus moodustaks MRP
 partei esimeheks, kes oleks hakanud teostama kom-
 munistlikat poliitikat. Kuid see partei ei lüganud
 tol ajal võimalikku moodustada valitust, kus kom-
 munistideta, mille tulemusena MRP partei liider
 Bidault 19. juunil 1946. a. formeeris uulit-
 partei valituse. Selle valituse kogu elu eesmärgi
 jätkasid kommunistid töötajate ja kaitsmas rah-
 vuse huude kaitsmist. Reaktsioonid rõhkon-
 vad ihapäält pealtnäha töötajate lastele
 jätkasid võitlema ka riigivõra ümberevalduste demok-
 raatiline printsiipide vastu. Parempoolsed partiid es-
 otsas MRP püüdnud ellu viia reaktsioonilist konsti-
 tutsiooniprojekt.

13. out. 1946. a. toimunud referendumil 9,3 milj. in-
 met häälitas konstitutsiooni poolt, vastu aga 8,1 milj.
 sõjalistide vastuvõtmise koalitsiooni MRP-ga võimal-
 davad kommunistidel saavutada nende praeguste
 säilitamist, mis andis esimesele konstitutsiooniproje-
 dile tunduvalt demokraatlikuma väljakuul. Teine kon-
 stitutsiooniprojekt võis esimest eluõige seetõttu,
 et säilitas kaasa koda-Rahvavõimu ja Nabariigi võimude,
 mis esimesel põlvkonnal ette nähtud.

Valimisvõimendamis ajal (1946.a. riigisel parempoolsetel
 vabariiklastel koos vabariiklaste parteidega hinnatund
 valijaid seeliku, et kommunistide võidul puhul
 ühendriigid ja Saksimaal jätkavad Prantsusmaal ilmsel
 oma abist, kuna milleta aga pole võimalik taastada
 Prantsusmaale majandust. Kuid hoolimata sellest
 sai kommunistliku partei enamus häälte arve poolest,
 saades 5.750.000 häält ja 182 mandaati, vabariik-
 listliku partei sai aga 3.454.000 häält ja 102 man-
 daati, saades vähem häälte kui eelmistel valimistel.
 MRP partei sai samuti vähem häält, saades 5.033.000
 häält ja 164 mandaati Rahvaskogusse. ¹ Vabariik-
 line koalitsioon ei muutunud lubades, et kom-
 munistliku partei esimese Thoreziga oleks moodusta-
 nud valitset ja püüdnud moodustada demokraatlikku
 koalitsiooni valitset, tõiguses kommunistid
 kapaplaani. 12. det. 1946.a. moodustati valitset
 parempoolse vabariiklast Leon Blumi. See oli ühepar-
 tiline valitset, mis oli enimeses sammus kommuni-
 stide võrvaldamises valitset.

Kommunistid olid valitset ära teinud väga
 palju prantsuse majanduse taastamisel, kuna rõde
 oli teinud Prantsusmaale rünni vahjustus. Peale
 Prantsusmaale vabastamist võeti loodud, et suurem
 osa vahjustus vaetata ^{saadud} reparatsioonidega Saksa-
 maalt saadi ol lubatud.

132 milj. veldmaripat, mis Saksaama pidi maksma
 lütlastele, pidi 52% nimega kantsuvalde, kuid
 kantsuvalde sai kõigest 50 milj. paberfranki. ¹ Teis on
 majanduse taastamise kulud pidi eelne nimevalde,
 peamiselt see osa, millele töötas uus Saksa föderatsioon.
 PKP nõudis kantsuvalde ees reservide maksimaalselt ära
 kantsuvalde, tugedade väliskaubanduse suhtel erine-
 vate maadega, kaaluldas ka NSVD ja rahvademokraat-
 maadega, et järele nimevalde ja mitte võtta Ameerika-
 kuple bloki. ² Monopolistide huvide viijutand uodandis
 majandusteadlased väimatult, et ilma kuple ja ühend-
 riikide abita pole võimalik taastada majandust. Nad püü-
 rid alandada kommunistlike partei väärtust rahva silmis,
 andes ule 1945-1947 a. väike raskemad ministrikojad
 valitses uupu majanduse, transpordi ja uuel kommu-
 nistid ei peland ule asetatud loetubini.

Eriti olid kaevataks saanud raudteed. ^x Töötajad
 tegid uuni püüetun, et taastada raudteetransport, kuna
 raudteed olid purustatud 5.000 km ulatuses, 92 raud-
 mate depport oli 45 saanud kõnelt kaevataks, 15.000
 vedurist 11.000 oli alles jäänud, millest 2.000 olid es-
 pluaterimis võblimeed. ³ 1946. a. oli kõpue uunen osa
 raudteevõrgust taastatud. Töölitel oli teudus on ka

¹ III ope, Uzpramove ... II, lu. 30

² Saksa ku.

^x Pariis oli püüetun täielikult ära lõigatud uue tüstest
 rajoonidest, eriti Nord ja Pas-de-Calais raudteedest ja lüües
 arvaint teid uue teadikast.

³ III ope, Uzpramove ... II, lu. 36

auto- ja jätetranspordi taastamisel, mis lõpetati üheref-
selt autotranspordiga. Ehuini autopark oli väga ajal vä-
henenud pooleni, aitas ta raski teadusvalt uue-
seoste suurendamiseks ajal kui raudteetransport oli
väga halvasti olemas. Autopark oli põhiliselt taas-
tatud 1946. a. lõpus.

Näpa tootmise probleemide peale võeti ol. säreprobleem.
Prantsusmaa oli ühes suuremas säre importijae maa-
luvas. Peamiselt; säretootet antitel ^{kuus} toote Prant-
susmaal ^{to} 50 milj. tonni võt, samal ajal aga vjib
ta 75 miljoni t. ¹ $\frac{1}{3}$ - $\frac{2}{5}$ imporditavaid säreid saadi
Inglismaalt ja Saksamaalt. Prantsusmaa säretoot-
mise perioodil laupis säretootang 57% le särele ta-
rempa võvelde, 1945. a. kampaigas aga tõusis 70%²
säretootang laupis ol. eluajale põhjastatud säretootuse
tööstuste tööstite arv laupis, mis ol. lõpetatud
säretootuste füüsilist säretootustest säre ja säre-
patrioosivastust. Et säretootuste küsimist oli ainult üs
säreid: säre tööstuste valdus säre, olu Rahvusliku
Näpaarendamiseks programmi.

See kommunistid Maurice Thorez, Marcel Paul ja Fischer
Benoit säreid 1945. a. suvel mõõde säretootuste mit-
säreid säreid üs säretootuste reaktiivseis säretoot-
dang suurendamiseks ab. 1945. a. harkami säretootang

¹ Thorez, lk. 151.

² Modunova, lk. 139.

³ Sarnas, lk. 141

kõnna nationaliseeritud ettevõtetes. Mis ulatus
 võtsid 1946. a. juuni 30 milj. tonni, kuid 1947. a.
 laup. uue 47 milj. tonni ja 1948. a. juul. 45 milj.

See mittepiisavus peidub ka metalle-
 urgia ja ka teiste tähtsate tööstusharude toots-
 mist. kõrgekvaliteedilise röö asemel, mida Prantsusmaa
 loote saade reparatsioonide arvul mitte vähem kui
 20 miljonit tonni aastas Rühri bassinist, ol' tas-
 sunitud ühendriikidelt laenu röö vedada me-
 dalepolitseidiga, kuid kallihinnalist ameerika röö.
 Rühri bassinist saadava röö arv, mis ol' suhteliselt
 ühe imperialistide mõju all, ^{peidi} Prantsusmaa
 maksma dollarites.

Kommunistide initsiatiivil taotati ka raudraha-
 tin, lennukitööstus jne. Väga nõrga oli peale rööde ka
 tööpinnade tööstus, metallurgia, tekstiilid jne, kus
 peamiseks puuduseks ol' tooraine ja mitte vähem ka
 ründel laadil tip. Prantsusmaa edusamine.

Kiremini tõusis nende tööstusalade taastamine,
 millel olid nationaliseeritud, aeglaselt aga nende
 tööstusharude taastamine, mis aegid monopolistlike kom-
 panide käes nagu tekstiilitööstus jt, kuid röö andis
 tehaselt nende ka tooraine puuduse. Riidekaupad olid
 üsna kallid, et töölised ja teenijad ei jõudnud neid
 tihti osta.

Prantsusmaa muutele rahustele sõjajärgsel perioodil

¹ Thorez ka. 161.
² Moskva. 1. 140.

iloomustab 1945-1947. a. tööstustoodangu tõus.
1947. a. alpusel saavutas tööstuse kogutoodangu
rõpsele taseme.

Tööstustoodang Prantsusmaal 1944-1947 (1938 = 100)

	1944	1945	1946	1947
tööstuse üldtoodang	33	42	79	95
elektrenergia	80	101	113	128
metallurgia	35	33	71	94
kemikaalid	22	37	91	109
tekstiilid	12	26	69	89
vahatööstus	27	35	61	71
ühitus	77	102	118	122

Prantsusmaa tööstus 1947. a. oli jõudnud tõu-
perioodi omades väärtustes suuri perspektiive. Kõrgpöör-
uste taastamisel näitas prantsuse tööstusala kommuni-
stlikku partei juhtimisel ühe väärtusliku suurt patriotskimi
ja loovaid jõude.

Valitsus poolt moodutati rekonstruktsiooni ja moder-
niseerimis komisjon esotea Monnet, kes oli nimekaadri
endaja, alles sidemeis Inimese ja kogu imperialistideps.
1946. a. tööstus see komisjon välja kirjeldas taastamis-
programmi, mis oli tuntud Monnet plaani nime all. Kom-
munistliku partei toetas seda plaani ainult niivõrd kui-
võrd see näitas prantsuse tööstuse ja põllumajanduse
vaja "a" suure liivideerimist, kuid nad rõhutasid, et kapi-
talismi tingimustes ei saa olla plaanimajandust ja et
see plaan pole teostatav kuna demokraatiline ühiskond

lusteta ni majanduslikul kui ka poliitilisel alal. Mõnne
 plaani eesmärgi oli kaunis lafarihooldus: saavutades 1910.
 tööstustoodangu xline tase, mis oli enne sõda, kõige kõr-
 gema tootlikkusega aastal, st. 1929. a. tase.

Kõrs tootmistasele tõusmas näudnid aga kommuni-
 istid veel reeturite ja kollaboratsioonistide saavutuste kon-
 fiskeerimist, milleks olid tõstnud koos hitlerlaste, ja
 nõrgeulude vähendamist, mis lamnid töötajate õpadel ja
 hmetlike andmete järgi kasnid nõrgeulud ulud 13 miljoni
 frankilt 1945. a. 25 miljoni frankini 1947. a.

Demokraatlike riigivõimudele initsiatiivid loodi reh-
 karvutlini konfiskeerimis komisjone, kuid nende töö oli te-
 ristatud ja 1946. a. veebruarini löi riise sadade mil-
 jardite asemel ainult 20 miljoni franki. 1946. a. Ri-
 laadalt valitakse võimuletuleku ja vaurtsiooni jõudude
 pealtnägi liigimustes sadade miljarde kasnute konfiskeer-
 mine katse.

ka rehve heade lõtkmises püüdnid kommuni-
 istid ära teha ni paljuski meetrid. Ni väikeses mu-
 rendat: pensiooni saavadele ja toetust töövõimulididele,
 muudeti ära sadus väike palga alandamine võtta mu-
 rendat: puhkest keeni kolme nädalase noortööliste ja
 keeni ihe keeni tööliste keeõid alla 11. a. vnaad ja.

Koolimata rendet järelandmistest ja Rautne töötajate

¹ Modenob, lk. 146.

² Sama, lk. 149.

³ Sama, lk. 150.

⁴ Thorez, lk. 160-161.

olevord endiselt vanus. 1947. a. võtti de Gaulle vastu otsuse suurendada tööpalku 25% võrra, kuid NTK lüps vajalikus tõsta palgu 50% võrra, mille vahel palgade ja vahetehindade vahel säilib endiselt.¹

Saamuti kehtis Prantsusmaal väga uus kaarti-
süsteem, kuid normid olid väikesed ja toiduainete
varustamine halvasti organiseeritud.

Kuni 1946. a. oli Prantsusmaa tööstusolevord erit-
vane otsustas NSVd anda Prantsusmaale 400.000 t.
kuni ja 100.000 t. otse, päästes seega Prantsusmaa
raamat duvoorat.²

Võltpoliitilisel alal oli tähtis roht Potsdami otsuste alle-
kirjutamisel kolme suurriigi vahel (NSVd, Brit ja Ühendriigid)
Saksamaa võimuses 1945. a., mis oleks muutnud liividele
iparapex Saks. militarismi taassõnni võimaluse, sauts kind-
lustada Prantsusmaa jt. riivide julgeolekut Euroopas. Kaks
säitamisus tuleb mitte ainult hävitada päisni ajalehed
juured, vaid ka hävitada või pruua kontrolli alle kogu
Saks. tööstus, mida võib kasutada riigatööstuse, liivide-
vide Saks. tööstus monopolitiline ühendused, mis olid
eriti tähtsavad seetõttu, et nad alati caiturad reaktiooni,
itlis M. Thorez. Liidid Saksamaa ja Amrika Ühend-
riigid ei tahtnud taitsa konverentri otsuseid, jüüdes un-
det mööda hiilida.

¹ Модисовска, кн. 270.

² Топуцов, В. В. Уроки немощи Фрэнсиса и сотрудничество, М. К. 15, кн. 22

³ Топуз, Угоспашеве... II, кн. 27.

See tähtne oli ka NSVD - Prantsusmaa vaibalepingu allakirjutamisel 1945. a, mis oli vaibalepingute sõlmimisel mõningate rahvademoorantsiaandidega.

Prantsusmaa demokraatliku arengute vastu astus sõja peamiselt finantsoligarkia. Prantsuse monopolistid said aru, et sellise poliitilise kurvi juures demokraatlikud jõud tugenevad ja moodustavad tõrja ohu maksimaalsetele kasumitele. Juba sõja ajal töötasid Prantsuse monopolistliku võimude esindajad sõja reaalsel plaanel, et peale sõda kehtestada reaktiiviline režiim. Püüdes läbi viia oma plaane prantsuse monopolistliku võimude otsustas nende kõigepealt hõõr tööliklassile, töötajate esindlikele osale, purustada üheksa korda proletariaadi püüed võimudele, nõudmaks töötajate töölistinimuses. Selle ühase teostamisel etendasid tähtsat osa parempoolsed sotsialistid ja reaktiivsete ametiühingute liidrid.

Teise maailmasõjani oli sotsialistliku partei tüüpiline II Internatsionaali partei. Sõja aastail napp osas partei liidreist toetas Vichy fašistlikku valtsust, mõningad neist võtsid isegi osa selle tegevusest. Sotsialistid-vaibalepingu aprillist võtsid koos kommunistidega osa võitlusest hitlerlike okupantide ja Vichy režiimi vastu. Peale Prantsusmaa vabastamist võtsid nad vastu kommunistliku partei ettepaneku ühise tööliikide loomise kohta, kuid sotsialistliku partei juhtide vastukäsu

tõttu see ei õnnestunud. 1945. a. alates astus sotsialist-
 lisse parti parempoolse juhtuonol ishe saagedamini väl-
 ja kommunistide vastu liidus kodanlike partidega.

Parti juhtide selline tegevus läis valdava maamuse, mis
 1945-1947. a. lahkus parti ridadest mis arv liikmed,
 mis uudised teatavast oma juhtide poliitikat. Prant-
 suse kodanlike ajalehe "Monde" andmete põhjal lau-
 ges sel aastal liikmete arv 335.000-lt 284.000-ks. 1945. a.
 oktoobris 1946. a. novembrini kaotas parti üle 1 miljoni vabijä.

Kõrvalt MRP partija vasis esle veel teise kodan-
 like parti - vabivabade parti, millele on väike- ja kesk-
 kodanlike parti, misl parti juhtuonuse hulgas veelu-
 vad safellid finantskodanlike ja vabanduskodanlike, mis
 on sel partil tihedat sidemet antud riigipõhised.
 Enne sõda olid nad tihti valituses, misl peale sõda
 nende mõju lahus.

1945. a. loodi veel monopolistide luve vastas
 organisatsioon Demokraatlike sotsialismi vastupeavõit-
 de Peale nende suuremate kodanlike partide ol' nad
 veel vähemtähtsaid kodanlike organisatsioone. Nende
 moodustamine ol' praaktus imperialistide laialdaste
 jõudude ümbergruppumise operatsioonis, mis tähen-
 das poliitunfi alustamist demokraatlike luve.

1945-1947. a. püüdnid monopolid ipat saboteride
 Prantsuse rahvamajanduse taastamist. Nad piduside-
 tid tihedalt tootmise uume peanistes tööstusharudes,
 vt. Sarraque, lk. 14.

saboteerivad taastamistööde finantseerimist jne. Selleks
 püüdnud nad võiputada demokraatlikus poole, mille
 programmis rahvamajanduse taastamine ol. eesohal.
 Eriti püüdnud nad nõrgendada selleks kommunist-
 lise partei poole, mille eesohal olid saanud
 salitsuses peavised majandusministrite kohad.

1946. a. loodi uudealine organisatsioonide kogu nimetu-
 xpa „Rahvaspõlde sabariidide ühendus“, mis astus
 ühte ühenduse välja demokraatlikusse rahu, mille lõt-
 õnnetesni nel läbi muutude erinevate võitluste
 jekt, mis ol. tundevalt demokraatlikum vi. teine.

Ettevi 1946. a. õnnetes reaktioonid teie mõningaid
 edesumme, poleud need otsustavad. 1946. a. valitud
 Rahvaspõlde näitand, et reaktioonid ei õnnetunud
 võiputada kommunistlike partei poole, us sai en-
 uhe vii hõälte arvu kui us uhtade poolst parlament.

Olude teed otsustavateks edesummedes, pöördunud
 prantsuse reaktioonid abi saamiseks ühendriikide poole,
 saades aru, et ühendriigid ei jätta neid toetada. Kant-
 use monopolistide soov leidis toetust ühendriikide
 parempoolsete ringkondade poolst, kuna need olid huvit-
 tatud Prantsusmaa suurtelt materaalsetest ressurtsidest,
 erivast kolooniast ja strateegiliselt tulusast asendist.
 Sellest ol. tingitud us ühendriikide püüde teie Kant-
 usmade rohkest väged, kuna pool 1944. a. olid jäänud
 Prantsusmaa territooriumile mõningad ameerika väed.

Tänu tähtsaks mõjustamisvahendiks oli Ühendriikide poolt 1945-1947. a. Prantsusmaale antud „majandusliku abi.“ See oli antud peamiselt laenude kujul mõningate suuremate poliitiliste sündmuste eel, väliste vahendite eel parlamentidele.

1945-1947. a. andis Ühendriikide valitsus Prantsusmaale laenu 2,1 miljardit dollarit.¹ Selle eest sai afa järeleandmisel majanduslikul ja poliitilisel alal, mis olid vastavalt Prantsuse rahva huvidel.

Perioodi 1944-1946 kasutasid kummine Ühendriigid nn. lühiperioodiliseks nii majanduslikuks kui ka poliitiliseks ees, kõigi tingimuste ettevalmistamiseks, etapanoniks, mis Prantsusmaale kui ka teistele Lääne-Euroopa riikidele.

Tähtsamaks ameerika imperialismi pealtnägi etapis, mis majandus- kui ka poliitilisele elule olid Washingtoni konvulpsioonid 1946. a. mais-juunis. Need konvulpsioonid olid Prantsuse majandusliku võime tunnistajaks, tema püüdes isemõistetult tugineda oma poliitilise võimele, demokraatlike jõududele. Esmase konvulpsiooni kirjeldati alla Blumi poolt ja alles olid juba hilisema Marshalli plaani jonnud. Konvulpsiooni võime kahet osat:

- 1) meenuandmine, mis repuleerib arveid sõjamateryjalide ja krediidi üle, mida Prantsusmaa sai sõja perioodil,
- 2) kaubanduspoliitiline koostöö deklaratsioon, millel on nii poliitiline kui ka majandusliku tähtsus.²

¹ Zarnafur, lk. 18

² Modestov, lk. 157.

breidiidil võtta sõlmitsi uue, täiendavat koanulepit, mille järgi toodi Brantsemaale ameerika pluu ja lennukid. See andis loobi viino- ja lennukitööstusele.

Sõlmitsi ka Blum-Burns deklaratsioon kaubandepoliitika suhtes, mis nõudis masinaturgude andmist kõigile maadele võrdsetel tingimustel, mis oleksid avar andnud ühendriikidele suured eelised. Brantsemaad meenit' alandama tolli, mis avas tee ameerika kaupadele Brantsema turpile.

1947. a. märtsis toimunud välisministrite nõupidamiste eel sõlmitsi Brantsemaa ja Suurbritannia vahel liidulepingu Suurbritannia ilmsõjalisel koostöös viimase Brantsemaale kuuluvates Lühias ja Liibanonis, kuid see viimane jäi lahendamata.

1947. a. kevadel toimunud Londoni nõupidamiste ajal lüües seeläbi enam ameerika mõju Brantsema parempoolsetele rühmadele, kuna antionidekapustel läbirääkimistel Brantsema valitsuse esindaja Bideault tunnistas faktiliselt Suurbritannia ilmsõjalisel koostöös viimase suures osas ainult lubaduse suunendades see vedu Kubrist, mida ei täidatud.

Juba 1945. a., võttes ära Potsdami konverentsilt ühes ühendriikide president Truman rõhutas republikaansopolitika sajalähtest, et 1) kelle esmärgiks on võtta Saksa maalt ära kõik, mis lubaks tal hakata teema ettevalmistusi uue sõja, 2) aidata laostunud

Tõlkepeetaja, lk. 35-36.

maadel taastada endi majandust Saksamaalt õigustavate marinate ja tehnikaseadmetega. ¹ Kuid Saksia ja Ameerika trustid ei talitnud hõivata Saksia võjatööstust ega raudtööstust, seepärast nad rehtunud nii saemüüki Prantsusmaa võeldustele kui ka ühine.

Tööstuste meelpehe Blumi valitsuses, mis kõne-
murdlikult rüüstas muut töde Sudo-Kinaas, teostas
repressioone Madagaskaril viisid arveteõendamisest
vabaduse liikumist osavõtjatega ning ei teinud midagi.
Tööstuste destruktiivne küsimine, mis kelleki et peale
presidendi valimise ^{moderatsiooni valituse} ja saanud ^{gruppselne põlvkond} egiitide
ilmsa kommunistideta, mis ^{talitid} Kamadieri valituse
muut kommunistid, mis võeldid sõja lõpetamist
Sudo-Kinaas ja Madagaskaril. Ameerika suure tu-
gemede Prantsusmaale apu haaranid Ameerika
ühendriigi võelduse kommunistide võvaldamist
valitusest.

Nii 15. mail 1947. a. reaktiivsele enamuse toe-
tuel võvaldomi Kamadieri kommunistid valitusest
ettevõetud, et need rikkunud parlamendilisi-
daarset häälitades 4. mail 1947. a. Rahvuskojuse
kõrs ühinevõta sõjat Sudo-Kinaas ja repressiooni-
dega Madagaskaril usaldusealdamise vastu valitusele.
Kõrs mis etapp, mis Prantsusmaale muutub kü-
ret ühendriigist võltusele, maale, Majandustele sõin-

¹ Topaz, 1/2 Topaz... II, 4. 79.
² 2/2 Topaz, 1/2, 57.

see tugedamine, tiistes maades kaantab Ameerika
 kodanik Marshall plaani, mis esitati Ühendriikide
 riigisekretäri Marshalli poolt 5. juunil 1947 a. Selle plaani
 olulis sisus selles, et laenu ja krediidi võime all lähevad
 Euroopa majanduse taastamiseks, võime ulopide
 riikide riigis-politiline olukor ja muuta need need
 võltsuud Ühendriikidele. Marshalli plaani teavik ol-
 muudetud 1947 ja rahvademokraatide vastu.

Prantsuse monopolistlikud ringkonnad võtsid vastu
 Marshalli plaani, mille abil wafu wle wäs, ol võimalik
 edumalt võidelda sotsialistide ja kommunistide vastu.
 Nad töötavad välja terve rea teise prantsuse majanduse taas-
 tamise võimatus kohta, ilma Ühendriikide abita, et võjate
 võrgtated wae 2 nende suurelt tootade oma wä-
 ja välispoliitikat, auti välja mitmevõitelised dokumen-
 tide wafud Prantsusmaa wõnatuses kohta wäga tapajärgluse.

Nende wadete propagerimiset võtsid aktiivselt wä-
 wäde prantsuse kodanike partide esindajad ja sotsialist-
 lise partii reaktiivsed juhid. Partei liidri Leon
 Blumi poolt ilmus 1947 a. mai sotsialistliku partii
 wäälwändjas "Le Populaire" terve artiklite sari, mis
 wäidat, et Ameerika abi Euroopale on omakann-
 püüdnute ja et Euroopa wadad peavad ohw-
 lame wäie wäie võltsuudumise selles, et wadad
 dollareid Wall-Streetilt.²

¹ Samapär, lk. 19.

² Samas, lk. 20.

II pt.

Prantsuse töötajate võitlus kommunistliku
partei juhtimisel rahue ja rahvusliku kesisesuse eest
(1947-1953)

Marshalli plaani aastad Prantsemaal olid
elamisvõitluse teavnenise aastaks. Juba 1947. a. in-
metel kuudel prantsuse imperialistid, saates toetust
Ameerika Ühendriikidelt, arendasid antisotse etteval-
mistust demokraatia vastu, mille tulemusena kõr-
valdati: 1947. a. mais kommunistid valitsusest
ja võeti vastu Marshalli plaan.

1947. a. maist alates läks valitsus hiinlase
rõõndamise teele, juunis töötati välja reeduspro-
jektid, mis nägid ette maade lõhku. Üheksalt
reede reedusprojektidega valitsus ja monopolid val-
mistasid ette reaktsioonilise munitripaaloniline reede.

Rajoonides lamine arvupa alla 9.000 inimese, kes
ühemaal, olid talupojad ja väimeodanikud elemendid,
* Munitripaalid - omavalitsuslikud organid, mis võivad
administratiivjaotused Prantsemaal.

viidi sisse mazoritaarne valimisüsteem, mille juurde parti-
 võr parteide grupp, millel olid ühinevad loomid, ¹
 saades valimistel 50%+1 häält saavad võin kohad
 munitipaalnõukogu endele. Parempoolsed partiid
 lootid saada seal häälteenamuse ja törguda võlja
 kommunistid, uue võites munitipalstudes häälteenamuse
 olus lähendatud võitas laiaade rahvarihtide poolehoid.
 kuud rajoonides üle 9.000 elaniku, kes tähtsat osa
 etendab proletariaat, säilib endine valimisüsteem. ²
 Selleks saades võite küsida, et valimiste värges
 liina kommunistlikum partiid ja ühendades reakti-
 soonilised elemendid.

1947. a. kevade ja suve nõudmused väitavad, et
 Prantsusmaal ähvardab tõrke oht kahest küljest:
 1) ameerika imperialismi ja 2) reaktiooni sisejõudude poolt.
 Prantsus patriootide ette keris ülesanne võidelda
 reaktioonijõudude vastu.

1947. a. toimunud PKP XI kongressil Strasbourgis
 paljatat: Thorezi, Duchlos jt. kongressi delegaatide poolt
 ameerika reaktiooni ja näidati nullist hädalohtu
 kujutab se rahule ja demokraatialle. Paljatat tih-
 dat võidet välis- ja siseaktiooni vahel. XI kongress
 kutus töötajaid aktiivselt võitluses rahvarüh-
 kõltumatus et, ühendades võin demokraatlikud jõud. ³
 Ühe enamus prantslasi soovib aru, et sellist ajat

¹ Zarkopur, lk. 33.

² Sama, lk. 34.

³ Уопез, Успрение... II, lk. 92.

ni ka poliitilisel alal.

Kaubad, mida Prantsusmaal oli suuremas rühend-
riidelt olid suurevalt järele (tähtsuse) tähtsusega
Suurima kaupade vedu täitis Prantsuse tulu ja tar-
vitas oma tööstuse arengut. 2.936 milj. dollari eest
toodi sõjaväelise tähtsusega kaupadele kolme
niisugust väiksemat rahvamajanduse taastamiseks. 230. milj.
dollarit eest osteti riit, mida Poolast ja Saksa-
maalt võis osta odavamalt ja parema kvaliteediga. See
moodustas 51% ameerika kaupadest. Hinnalt mõningad
põllumajanduslikud tooted, nafta ja tööstus-
toodetud olid esmajärgulise tähtsusega Prantsuse majandusele.¹

Suure ameerika kaubad taastavad Prantsuse töös-
tuse arengut, mis esipõlde laupis pidevalt valmistus-
deta on võrreldes toorainete ja poolvalmistatidega.

Export (%)²

	1938	1947	1951	1952	1953
Tooraine, poolvalmistatid	32	14	40	47	43
Valmistooted	54	72	40	42	39

Prantsusmaa "Amerika abile" 28. VI 1948. a. jidis
Prantsusmaa võtme eesolevate rahvusliku majandusliku
ja poliitilise uue suhte: a) arendada võrreldes nel
tööstusharude, mil on sõjaline tähtsus, peamiselt töös-
tust, mis tekitab strateegilise ja esmajärgulise tooraine
tootmisega, mida vajavad Ameerika ühendriigid,

² Поноренко и Топота ..., к. 26.

¹ Зарнапух, к. 22.

b) vira prantsi uues vastuseks dollariga selselt, mis on vastuvõetav ühendriikidele

c) võtta taristule abinõud kaubandussabaduse lehtestamiseks, s.t. saada faktiliselt terved amerika kaupade

d) lubada amerika kodanikele ja kompanidele garantiiid maa ressurside ekspluatsivises tingimustes, mis on ette nähtud prantsuse kodanikele ja kompanidele

c) anda Amerikas ühendriikidele ipariisist informatsiooni prantsuse rahvamajanduse olukorrast, lasta maksu spetsiaalsete amerika komisioon, millele hakkab kontrollima Prantsusmaal lubaduste täitmist.

Mis oli Marshalli plaani tähtsamas tulemusena Prantsusmaal amerika kontrolli lehtestamine majanduse ja poliitika üle.

28. II 1948. a. ^{ühendriikide} kokkuleppe tulemusena said ühendriigid võimaluse laiendada oma võime tähtsatele majandusharudele. 1948-1949. a. suundisid nad Prantsusmaal läbi viima neljakuude prantsi devalvatsiooni, mille tulemusena võis 1 dollari eest osta prantsuse kaupade peaaegu 3 korda rohkem kui 1947. a. 1949. a. suundis Amerikas valitsus Prantsusmaal peaaegu täieliselt vastutama kaubanduse demokraatiasaadepu, mis selgi suurendas võtmeid ühendriikidele.

Prantsusmaale saadeti Amerikas komisioon, millele võeti osa Ministrite nõukogu istungitest ja sepa vahel

² Топоз, Уз. Справочник... II, л. 150.

³ Замосков, л. 23.

um või vähem tugevnenud.

Antud krediit seab Prantsusmaal ühe rohkem suure-
riisu ühendriikide vilje.

Teisese Marshalli plaani tulemusel saigi rahus-
majanduse ipanõulpe militariseerimine, kuna Marshalli
li plaan on sõjaplaan alpeet peale. Lõplitudes
Marshalli plaani, astusid Prantsusmaa parempool-
ed ringkonnad apressiise poliitiline teele.

See sõjalised ulud 1948. a. moodustasid 28,1%
võljamiremetest, mis 1952. a. moodustasid ^{juba} 38,1%¹
Sõjaliste ulude kasv oli seotud ne koloniasõjades
Vietnami ja Amerikas reavatatud intervenciooniga
Koreas 1950. a.

1948. a. loodi Prantsusmaal spetsiaalsed majan-
dusorganid, et valmistada ette maa majanduse mi-
litariseerimist, kuid nele anti maa taastamise organite
nimetusel: "Moderniseerimisfond" ja "Suureterevite ko-
missjon". Pool krediteidest, mis jaotati nende wahel
organite vahel suunati tööstusse, mis tootis strate-
gilist toorainet.

Krediidist, mida Prantsusmaa sai Marshalli
plaani alusel 1948-1950. a. suunati 86% sõjatööstusse
või nende tööstusharude finantseerimiseks, millelised
olud sõjalise iseloomuga.² 1948. a. hakatakse Prant-
susmaal järjevundlalt laiendama sõjatööstust.

¹ Barnagun, lk. 26

² Sarnas.

Ameerika kontroll ja rahvamajanduse militariseerimine tõid endaga kaasa raskesti tapajärged tööstused ja põllumajandusele. Katusid puustatud elistest, tööstusettevõtete jne. taastamistööd, lauperselvalt tööstustoodangu tempo: nii 1948. a. võrras Prantsusmaa tööstustoodang võrreldes 1947. a. 14%, 1949. a. võrreldes 1948. a. 9%, mis 1950. a. ei erinevad mingit liiki.

Et Ameerika Ühendriigid ei soodustanud märtsalistel maade tööstus taastamist ja arengut. Ameerika ekspordis hõlpsalt, 1948. a. seletis Prantsusmaale tehased, mis tootid traktoreid ja põllumajandusmasinaid. Samal ajal aga loodi mitmeid ameerika ettevõtteid traktorite tootmiseks jne.

Ekspordis alal suureneb toorainete ja poolvalmistavate vaheldu. 1949-1953. a. vahel see 56-66%³

Võrreldes Prantsusmaa ja Saksamaa tööstustoodanguid, mis 1949. a. oli nende tööstustoodang võrdne, kuid 1953. a. oli Lääne-Saksamaal tööstustoodang 40% kõrgem kui Prantsusmaal.⁴

1949. a. läheneva kriisi vartusel nõudsid Ameerika Ühendriigid tollitariifide alandamist ja ameerika kaupade ostmist, mis hõõustas paljusid tööstusharusid Lääne-Euroopas. Samal ajal aga uheldid Ühendriigid ostmast samal määral kaupade Lääne-

¹ Barnagere, lk. 27
² Modernise, lk. 188
³ Bonn, Uspanskie... II, lk. 189.
⁴ Saksamaa, lk. 196.

Euroopa riigidest.

States 1900. a. teinist poolt ja eriti 1953. a. pal-
 jud ettevõtteid, mis olid riigilis tähtsusega, läinud
 üle riiklaste tootmisele. Riigilised tellimused erine-
 vates tööstusharudes moodustasid 1957. a. topul
 20-40% üldistest tellimustest. Ameerika riigilistele
 võimudele anti üle osi raudkiid ja maanteed.
 Samuti erius tööliste tööpäeva pikkus riigitööstustes ja
 laintarbijate tööstuses, kui enimesed töötajad 48 t
 ja rohkem, siis teistes ulatuses 32-30 t. ² Tööpäeva
 pikenemine näib 60 t. siifi teenusele ol. lubatud 25. II 1957. a. ³

Kõrs töötajad tööstus taastamiseks ol. kes-
 saanud ne tööliste arv. Kui 1938. a. moodustas see
 4,5 milj., siis 1952. a. suurens juba 5,5 milj. ⁴ hure-
 nemine toimus peamiselt linna taluud talu-
 poegade arvul, ne ei leidunud endile maal
 tööd, osaliselt ne linna väike- ja keskkoolide
 arvul ja vaistööjõu suurenenis arvul. Tööstuse
 suureneb spetsialiseerunud tööliste arv, milleks koos
 vähenes tööliste palu ja alanes elatustase, kuna re-
 pitalistide kasumid selle arvul suurenevad. Nõvel-
 des tööpäeva ja elatusmiinimumi, siis liifi 60% ⁵
 töötajatest saavad palu alla elatusmiinimumi.

Marshalli plaani aastail halvenes ne põlluma-
 janduse olukord. Külvipind 1952. a. ei ulatunud
 riigilisele tasemele, kuna Marshalli plaan hõõrdas

¹ Трудности, кн. 191.
² Трудности, кн. 191.
³ Понорение и Топота, кн. 48.
⁴ Понорение и Топота, кн. 35.
⁵ Докл. и Топота, II, кн. 191.

traviljamaajandust. Prantsusmaal veti siin suurel
hulgal vilja ja jahu, mis moodustas tu-va kon-
kurenti prantsuse traviljale.

1950-1951.a. vattusel peaaegu täielikult Prant-
susmaa kaubanduslikud sehted rahvademokraas-
tiaaaredega, eluõige NSVD, mis tekitab täielise-
vaid raskusi Prantsuse majandusele.

Marshalli plaani peamiseks tapajärges Prant-
susmaale oli rahvamajanduse deorganiseerimine.
Marshalli plaani aastail suuremad monopolide
võimimid, vähene aga töötajate osa rahvusli-
ves tulus.

Kui 1946.a. töötajate tööpala rahvuslises tu-
lus moodustas 41%, siis 1950.a. vähene see 34%¹,
muid kapitalistide vammid kasvavad 40%-50,5%².
Lahene, et talupoegade olu on de. kriisihähtusel Prant-
sus põllumajanduses, sündid talupoegade tulusel vä-
henemisele. Talupoegade tulusel rahvuslises tulus²
väheneid 25,4%-lt 1947-1948.a. 17,7%³ 1950-1951.a.

Ehkki valitsus viinist välykõrõdus et 1950-1951.a.
lõinud majanduse militariseerimise tule, ei aida-
nud see vaese tööstustoodangu tõusule, vaid 1951-
1952.a. algas tööstustoodangu alanemine. Mis
1947-1952.a. ametlike andmete järgi tarbesemete
tootmine vähene 10%, ümra tootmisvõimendite
tootmine vähene 8%³.

¹ Sarnapuu, lk. 30
² Sama, lk. 31
³ Suono, rahv. majanduse II, lk. 195.

48

Monopoliide pealetungile ja ojatavale Marshalli plaanile vastas töölisklass PKP ja ÜTK juhtimisel streigiliikumise tõusuga.

1947. a. juunis PKP ka võttis vastu staise tegevusedele alamivõitleku valituse poliitika vastu. ÜTK aga võttis vastu programmi töötajate olukorra parandamiseks et võitlemiseks:

- 1) nõudmiste uus latusmiinimum sors. hindade karmusega
- 2) tööpalka differentseeritud suure sisseaadmine
- 3) rahvusliku tulu laiendamine tööpalkafondi suurendamise teel ja kapitalistide varumite alandamisega
- 4) nõudmiste tunduvalt rohkem ulatust
- 5) kapitali mahu vähendamine.

Valitus ei võtnud aga vastu ÜTK programmi, kuid töötajad said seda waitama. Streigid 1947. a. kevadel sõid selle ulatus, et valitus oli sunnitud minema järeleandmistele. Streigiliikumise tõusule vastas valitus demediga töölise võigvalde tööleviimise kohta. Streikijate vastu võeti karotumale poliitika ja võigvõad, kuid streigid ei lahkunud, vaid puhusid uue hooga. Need polnud sunnitud mitte ainult Prantsuse reaktiivide vastu, vaid us amerika „abi“ vastu.

1947. a. suve iseloomuliku streigiliikumise tõus, mille organiseerijaks oli ÜTK. Võitlejate eesotsas seisid kommunistid, kellele andid uue orientatsioon XI rahvari stasid, kus rõhutati demokraatlikjõudude võitlus tähtsust

¹ Eksponeer, lk. 63-64.

reaktsiooni vastu. Eriti suure ulatuse võttis streigi-
liikumine peale sabanifantide profaunistlikku vande-
õud 1947.a. juuni lõpul.

Insiste striikide tulemusena kõrgendati töölisi pal-
ga 11% suure hindade tõstmisega. Kuul Kanada
valituses läus varsti hindade tõstmise ja tööpalka
alandamise poliitika juurde tagasi. PKP ja ÜTK pal-
jastand ede Kanada valituse poliitikat ja uut-
meid töötajaid üle võtku Prantsusmaa sõltumatus
est.

Elliste tingimustes areneid Prantsusmaal ettevalmistu-
sed muutisparvalimisteks, mis tõimeid 1947.a. oktoobris.
PKP astus valimisteleks kampaania käigus välja selge, kind-
la programmiga, mis nõudid valituse poliitilise kursi
muutmist vastavalt töötajate huvidele. Programmi põhi-
mine osa, mis võeti vastu PKP ke pleenumi poolt
pöördus rahva poole ühesutseks, leues ühetei demok-
raatiline ühtne valituse, milline oleu suuteline taes-
tama valdust rahva olus ja võtta vastu rahva-
line päästuse programmi.² Demokraatiline jõudude
programm vastu, mis tõotati välja kommunistide poolt,
astudid faktiliselt välja võie kodanlised poliitilised
partid; reaktsioon püüdis leue ühisühnet PKP ja
töölisklari vastu. Ka parempoolsed vtralistid astu-
sid välja kodanlike partide poolt.

¹ Espinosa, lk. 66.

² vt. Baraque, lk. 37.

Mõned päevad enne valimisi Amerikas ühendriikide k-
 waator Bridges, w. oli ühendriikide finantskomisjoni
 esimees, kohtus Prantsuse peaminister Rocardier'iga.
 „Ma ütlesin Prantsuse ministritele, et me loodame,
 et tulevikus Prantsuse valitus ei satu enam kom-
 munistide kontrolli alla. Me saime vastust, et
 kindu heatahtlikule vastööle, võib kommunistidelt
 sõidusõimaluse ära võtta, ¹ istles waator Bridges.
 Mis moodustati reaktsiooni ühisine prantsuse parem-
 pooltest partiidet ümber ameerika monopolitideini.

1947. a. oktoobris toimus munitipaalvalimiste tulemuse-
 kommunistliku partei sai seal 30% häältest, ümber
 reaktsioon sai 29% ² Reaktsioonid & õnnestunud
 purustada kommunistlikku partiid, vaid see tugenev
 velfi. Kodanlast partiidet sai teuduma arve hääl-
 us. kodanliku partei - Prantsuse Rahva Ühendus (RPF)
 mis loodi 1947. a. üsardel finantsolukorra vahetel os-
 vötel, kelle eimolejad olid seotud us katoliku kirikupe.
 Eimisel voorel sai see partei 38,4% häältest, kuid kisel
 ainult 21,1% ³ Valimised häitand demokraatliku
 jõudude koondumist kommunistliku partei ümber,
kommunistliku partei mõju vähenes rahvaromades.

¹ Barrapue, lk. 38

² Toimus alla 9.000 elanikkonnaga piirkonnas juhul mis ühegi
 partei kandidaat ei saanud 50%+1 hääl, kisel voorel loeti
 valituse kandidaat ^{partei} w. sai rohkem häält.

² Espinosa, lk. 68

³ Barrapue, lk. 40.

vest amerika imperialistidest, prantsuse patrioodid kommunistliku partei juhtimisel ühe aktiivsemalt astunud rahva rahva ja rahvusliku võitluse kaitseks.

13. III 1948. a. trükiti „L'Humanité" s endiste partei-paunistumist osavõtjate manifest, millele loodi organisatsioon „Vabadusvõitlejad“, mis sai prantsuse rahupooldajate liikumise kesks. kommunistliku partei võideld. järgimisele Prantsusmaa vabaduse ja võitluse eest, teatas palavalt „Vabadusvõitlejate“ tegevust.

14.-15. aprillil 1948. a. PKP KK plenumil käsitleti põhjalikult Prantsusmaa sis- ja välispoliitilist olukorda ja vastatavasti tõesti hädakohta, mis suurel määral hõlmas plaani ja loomise liiduspaarupoole reaktiivsete riigipoolade rahvuslaste poliitiline tulemusena. Plenum eitas ka põhjaliku rahvusliku praastmise programmi, mille 17. punktis eitaud Prantsuse taastumise peamised tingimused. Enimuse sisid ipanute nittervõid-õigudise lepingute ja läbirääkimiste tihistamine, mas soovitudi taastamine, prantsuse koostuse ja põllu-majanduse uarite, rahuliku majandusliku arengu kindlustamine, töötajate olukorra parandamine, demokraatiline vabaduse kaitse. Kõik programmi seisid ühe siin ainult demokraatliku ühtne võitlus.

Rahvusliku praastmise programmi oli suur tähtsus prantsuse rahva võitlusele mas vabaduse ja võitluse kaitseks. Peamised nõudmised on säilitatud oma

tähtsena välisoleva ajani, need nõudmised on muutunud üldrahalikeks, kõigi demokraatlike jõudude koondumise platvormiks.

1948. a. aprillis ilmus, et Schumanni valitsus, mis naasid Marshalli plaani poolt väidetud tead pidi, ei teha tähta lubadusi, mis on antud töölisklassile 1947. a. sügisel streikide ajal. Hetkel 1948. a. mais puhkes uus streikide laine haravates numeraalsetes tööstustest. Selle streigi ajal astusid ühe septembri algul "Töölise jõud" ja katoliinid ühisliikumised koos ÜTK liikmetega valitsuse poliitika vastu.

Sellel ajal olid Marshalli plaani pidurdavad eesmärgid juba saavutatud vähe. Alfa auto-, traktor-, vapuni- ja tööstusharude koondamine. Kasvas tööstustööde laiatarbenurgade hinnad.

Ki Schumanni valitsusele aga on teinud parempoolsete kristlastide liidrid ja "Töölise jõud" liidrid. 1948. a. tulid parempoolsete kristlastid välja uue riigikava, mille järgi tööpalka ei saanud parastatult välja hinnata. Toetudes sellele kooriale, mille eesmärgiks oli hoida kapitalistide võrget suurendada, parempoolsete kristlastide liidrid koos "Töölise jõud" liidritega üldseid kategooriaalselt toetamat ÜTK nõudmisi tööpalka tõstmise küsimuses.

1948. a. juunis paisati streikijate vastu võitvad. Juba 1947. a. oli loodud spetsiaalne politsei

võitlus rahva vastu, mis muutis kaardisõjagi¹ vaba-
riiklaseks shütse noorlask.

1948. a. juulis toimunud PKP ka pleenumil öeldi, et
töölislasi streigiliikumine ei ole ainult protest olusoo-
halvenemise vastu, vaid protest rahvasuhtes poliitika
vastu üldse ja amerika imperialismi ekspansiooni vastu.
Võitlus liiva eest on saanud võitlus vabuse ja vabaduse²
eest, selle on selle streigiliikumise üldrahvaline tihtus.
Peale ka pleenumit rahvaliidumise veldi tõusis. Selle
tulenevaks Schumanni valitus oli sunnitud minema
võnu. PKP ka pöördus Prantsusmaa poole ideoloogilise
lühis demokraatliku valituse. Kuid võimule tuli re-
divaals-otimalist Quuille valitus, mis jätkas eelajate
poliitikat. Tema tähtsaks sammuks oli valimise-
duse läbisõates Prantsuse parlamendi liikumata-Hebe-
riigi nõukogu valimisel, et vähendada kommunistide
osatähtsust.

1948. a. novembris toimunud valimistel saavutasid
kommunistliku partei ainult 16 kohta 320.³ Sellele olu-
word kutsus üle rahva meelepeha. Kogu maal puhusid
protestistreigid. 11. septembrini võtti neist osa 500.000
inimest, streikijate enimuses olid kaevurid, kes nõud-
sid paljude töötajate kaevanduste nationaliseerimise
ja kaevandite ametiühingute seaduse rikkumise kaitse-
banist.⁴ Streiki sunnitud alla sõjavägede kohaloleku-

¹ Bardagu, lk 50.

² Bardagu, lk. 50

³ Sama, lk. 52

⁴ Sama, lk. 53

misel. Nii püütakse reaktiivoni plaanid 1948. a. sa-
nuti mii 1947. a. Nel ei õnnestunud desorganiseerida
ja demoraliseerida töölisklassi rida ega kõigutada
kommunistliku partei positsiooni.

1949-1953. a. toimunud streikide ajal ehitati juba
üldrahvaaluse võrdlusi. Poliitilised ja majanduslikud
võrdlused olid tihedalt läbi põimitud. Käuti de-
mokraatliku ühtse valituse loomisest, loobumist
Marshalli plaanist, sõja vahetamisest Indoneesias ja
Koreas jne.

Dövelde streikide arv ei perioodil, mis võib
näha pidevat tõusu. Eriti kasvab streikide arv
1950-1957. a., mis Prantsusmaal alustas uue võidu-
joone.

Streikide ja streikijate arv Prantsusmaal

	1946	1948	1949	1950	1951	1952	1953
streikide arv	528	1425	1426	2586	2514	1749	1761
streikijate arv ⁽¹⁾	180	6568	4330	7527	1754	1154	1781
näevade arv ⁽²⁾	386	15133	7129	12729	3496	1732	9727

Ille perioodi tööliikumist iseloomustab:

- 1) tööliikumise ühtne kasv
- 2) tihed rida majanduslike ja poliitiliste võrdluste vahel
- 3) võitlust harras osa võtma ka see intelligentsi osa,
mis varem hoidis kõvale, olles isegi reaktiivoni poolt.
- 4) tööliste võitlust toetavad talupojad ja väikesaadus²

¹ Tolossance u. Topota..., lk. 118.

² Sama, lk. 119.

Marshalli plaaniga püüdis Amerikas ühendriigid or-
ganiseerida blokki demokraatimaaade vastu ja muuta
Lääne-Saksamaa võtma Kuberi baseerimise Amerikas im-
perialismi sõjaliseks baasiks.

Uueks liite maade võtvasse muutmise sõlmele
see Põhja-Atlandi blokk, mis loodi 1949. a. Amerikas
valituse ametlike andmete järgi oli paatide tapanhoid-
like ühendamise: kindlustada rahus ja kollektiivne julgus
Põhja-Atlandi rajoonis. ² Kuigi see oli ainult paatide
tõeliste esmärgide määramine. Tegelikult oli Põhja-
Atlandi paat sõjaline paat neupara demokraati-
maaade vastu. Paatist osavõtjad peavad arendama
oma reostatatud jõude. 1949-1950. a. loodigi nr.
Atlandi reostatatud jõud ja Atlandi juhtimine,
mille võtma seis Amerikas ühendriigid.

Kallelitung: isegi või mitmele blokki riigidele
vaadeldakse kui kallelitung: väigile, ühendamise Põhja-
Atlandi paat. ³ 4 paragrahv ütleb, et blokki riigid
konsulteerivad omavahel iga word kui mõne aas-
me järgi territoriaalset, turvalist või poliitilist
võitlust on hädalohu.

1. Rahva Kõel, 10 apr. 1949, loolekul rahusevalitusele oleovant.

2. 1949. a. alates kuuluvad blokki ühendriigid, Suurbritannia, Kanada, Itaalia, Prantsusmaa, Belgia, Holland, Luksemburg, Norra, Iirimaa, Island, Portugal. 1957. a. Itaalia, Türgi, 1954. a. Lääne-Saksamaa.

3. Rahva Kõel, 10 apr. 1949.

4. 3. paragrahv, lk. 59

4. Saksamaa, lk. 60.

Selle paragrahvi mõtte aas. 1949. a. komisjonisõbralike ühendriikide riigisekretär Scherson, teades, et selle mõte on organisatsioonide võitlus revolutsiooni vastu Hiilandi bloki vastu. ¹ Prantsusmaa orvott Põhja-Hilandi bloki tähtsaks "müncheni politika" jätkamist, mis reetis oma liiklaste ja Prantsusmaa rahvusvõimude huvid ja siis 1950. aastal NSVD-Prantsusmaa liidu liivoiderimisele, avades teie sponsorile, Põhja-Hilandi partei liivoiderimisele ajas faktiliselt NSVD-Prantsusmaa liidulepingu 1949. a.

27. jaanuaril 1950. a. kirjutas Prantsusmaa alla vastastikusel abistamisel komiteele (merine ühendriikidega) selle järgi: pidi Prantsusmaa saama sõjalist abi reaktiiv ja dollariite vool. Natutamine kohustus:

- 1) andma ühendriikidele toorainet ja poolfabrikaate, mida see vajab
- 2) kasutama saadud abi ainult esmärkeid ja rajoonides, mis on ette nähtud Hiilandi partei juhtkonnale poolt ja.

See Põhja-Hilandi partei oli uus, shuus, Lääre-Euroopa maade võltumatuks.

1950. a. algas Marshalli plaanis uus, sõjaline faas, mis varem oli see massiivne koostamine abistamiseks.

1950-1951. a. moodustati NATO sõjalised organid, mis juhtisid ushaad meeleid ühendriikidele, mis 41% ohvitseridest olid ameeriklased, 22% inglased ja 15% prantslasi.

¹ Sadaqun li. 60.

² Tyhepkyin li. 57.

³ Sadaqun li. 60-61

⁴ Sadaqun li. 62.

1900. a. algul Prantsuse territooriumidel ühe ameerika sõjakaardi ehitamine. Kõik ehitati veel ^{üks} lään- ja su-
 vatesse sadamalinnaadesse, (1911. a. lõpus lõigati Prant-
 semaal ⁹⁹ läänest itta ameerika baasidepo. 2000. Pariisist
 on NATO vägede staap, Pariisis aga Hollandi kõrgema
 sõjaline õppeasutus NATO-kolledž.

Kasvavil on Prantsusmaal relvatatud jõud, mis
 1913. a. moodustasid 1 miljonit 500.000 vabatahtliku 1916. a.

Endine peaminister Schumann ütles 1913. a., et
 see sunnib võis arvata, et Prantsuse armeed saab rah-
 vusvahelises, tal pole enam traditsioonilisi taava-
 kinnidid murendud ega punasid piire, vaid nad
 on võivatatud ameerika sõjaväevormi järgi, mis
 on standardne võige Hollandi armeed jooks. Ei teo-
 tata enam rahvusliku vaidlusi relvatus ja va-
 ritaamisviisimustes, vaid otsused tehakse rahvus-
 vahelistel koostulekudel. Strategilisi plaane ei
 loota enam võlja Prantsuse staap, vaid seda
 tehakse üldistel alustel, st. Hollandi programmi alu-
 sel. Mitte Prantsuse valitus ei otsusta, kuhu paipu-
 tada armeed, vaid nende viisimustes on Prantsus-
 maal ainult üks hääle 14 hulgas. ² See näitab Prant-
 semaal sõltumise suurenenist.

Majanduse militariseerimine viis esle ka maks
suure võsu ja elukvaliteedi tõusu.

¹ Baroque, lk. 63

² vt. Baroque, lk. 65.

Prantsusmaa astumisega Põhja-Atlandi blokki tugev-
us reaktiivni pealtnäolise töötajate demokraatlikule raba-
dustele, anti tüve hoop Prantsusmaa sõltumatusel.

1948. a. märtsis seos afessimivete jõudude aktiivise-
rumiseks ja Põhja-Atlandi panti ettevalmistamiseks rahu-
postidejate tegevus tegevus. Laekas loome rahusomiteid.

1948. a. septembris pöördus organisatsioon "Vabadus-
võitlejad" üleskutsega Prantsuse rahus poole võime kutse
prantsuse rahva ühdeajate rahusliku konfressi rahus ja
vabaduse kaitse. See liidis elavat vastuseja prant-
se rahva hulgas. Külade ja linnade toimeid mi-
tinpid ja uudeuud, us rahvas valis oma delegaate
rahu ja vabaduse kaitse. Konfressi koostamine
ideed toetand palavalt PkP, ÜTK jt. demokraatli-
ud organisatsioonid.

1948. a. 30 sept. võtti PkP ke Politbüroo vastu
deklaratsioon, mis paljatas ühendriikide afessimivet,
nõuogudevastat poliitimat ja pöördus rahus poole
üleskutsega töestades te sõjaniitajatele. Politbüroo
kõostas väljendades rahus tundeid: Prantsuse rahus
mitte unustaj, ei hake sõdime KVD-du vastu.

Esimene rahuslik rahu ja vabaduse kaitse konf-
ress oli suurem sündmuseks peale Prantsusmaa va-
bastumist päisni ühest. Konfress toimus Pariisis
27-28 nov. 1948. a. Sellel võttid osa 12.000 delegaati

1) departemangut
2) Sema.

Päevakorras oli viis probleemi:

- 1) suhtumine Saksa ja viikinnusse
- 2) rahusvaheline õige kaits
- 3) autonoomia ja vabate võidujõu keelamine
- 4) demokraatiline vabaduste kaits
- 5) rahu kaits.

Koufumi era tuntud teadlane F. Joliot-Curie, ¹ kes ütles: rahus ei kogunenud selles koufumi, et palude rahu nõjaniitajast, vaid seda nõude. ² Koufumi paari aluse Prantsuse rahuspooldejate ühendamine sõltumata nende poliitilistest ja religioossetest veendumustest. Kõiki neid ridus ühine soov vabanele ameerika ülevõimust, kaitses rahu ja demokraatiat. Brime rahuaituoufumi paari aluse laialdasele rahu est võitlusele. 1949. a. loodi massiliselt rahuaituoumitesid, milleks viidid läbi mitinguid ja demonstratsioone, kes nõuti Prantsusmaalt mitteastumist Hlandi blokki jne.

28. septembril 1949. a. lerus „d'Humanite“ kiris Ameerika Ühendriikide presidentle Trumanile, mis sõeti vastu Vabadusvõitlejate Rahvusliku Komitee poolt. Seal selat: salitneda alla viijutavast Hlandi partile, mis pole koosõlas prantsuse rahva huvidega, needet lupemast Prantsusmaad sõttes uue partiga. ³ Kiris Trumanile toltand Prantsuse Naiste Liit,

¹ Baraque, lk. 70-71.

² Esquerra, lk. 91.

³ Lopez, Ulysses, II, lk. 167.

PKP, ÜTK, Prantsuse Noorte Osakondade liit jt. demokraatlikud organisatsioonid. Aprilli keskel kirjutasid sellele kirjale 12.000 allkirja.¹ Peale selle anti kiri üle Ühendriikide esimesel rahuväikesõjast.

20-25. apr. 1949. a. toimus Rahvas Enimuse Ülemaailmne rahupooldajate kongress. See ol. tähtsaks etapiks rahvusvahelise vaherühmade moodustamisel. Peale kongressi rahupooldajate tegevus hoogustus veelgi.

Prantsuse töötajad astuvad ühe lairaldaselt välja koloniaalvõimade vastu Vietnams. Indo-Kiina ol. tähtsamas koloniaalvalduses Prantsusmaal, sealt said prantsuse imperialistid kivimüüri, rauda, seadusi jm., monopolid. said nuni kasumid olla täiõigeks. Lõuna, pöörmustus Indo-Kiinas. Lõuna, mis algas 1946. a. Vietnami DV vastu, ei kujunenud prantsuse imperialistidele kuigi õnnelikuks ja 1957. a. läks initsiatiiv Vietnami DV Rahvaarmeele. Vietnami rahvus võitles leidsid darat vastukaupa demokraatlike rühmade poole, kes nõudsid sõja lõpetamist.

9-10. IV 1949. a. toimus PKP kongress, kus määrati ümber partei isandused lähemal ajaloolisel perioodil. Kongress väitis, et partei peamiseks isanduseks peab olema võitluse loomine rahvus, rahvusliku suveräänsuse ja demokraatia eest.¹ See loomine soodustas kõigi erirühmade jõudude kogunemist töölisklassi ümber, kes koos kommunistidega on valmis võitluse rahvus.

¹ III opoz. uspravechnoe... II, lk. 167.
² Samojaz, lk. 123

liin taassünni est.

1949. a. teostas töölislaste PKP juhtimisel aktiivset võitlust parempoolsete ringkondade rahvavastase poliitika vastu. 1949. a. toimunud streikide väikesel PKP mõjuksel. Iseäranis võitlust valitsuse arvestuse Thorelli, Duclos jt ja nende naad kohtu alla, kuid rahva meelepärase tulemusena oli sunnitud sellest loobuma.

1949. a. suvel seisid Prantsuse Rahvusoogi esimehes Pöly-Blandi partei ratifitseerimisel Prantsuse rahvas võitles aktiivselt ratifitseerimise vastu. Toimunud protestidemonstratsioonid ja mitingid. Valitsus ja parempoolsed parteid tegid kõik, et ratifitseerida Blandi partei. Loodi organisatsioon „Demokraatia, rahu ja vabaduse liit“, mille esotsas olid teplead, kes olid tuttavad rahu ja demokraatia vaeleastele. Sellele organisatsioonile esmärgiks oli maskeerudes rahu vaitse ideega propageerida Blandi partei ja niisuguste selle ratifitseerimisel. Katoliin kiriku keeles katoliinlastel osavõtte ipangest kommunistide poolt juhitud üritustest. Kuid kõik need manööverid ei saavutanud edu.

14 juulil 1949. a. pühitus Prantsuse rahvas vabariigi aastapäeva rahu ja Blandi partei vastu võitluse loomungitega. Kõõmatus sellest 27 juulil 1949. a. ratifitseerida Blandi partei.

Liikumine rahu est algas uue looga. Kavatati ko-

guma allkirju rahus et. 24. out. oli nõputud
6 miljonit häält rahus et. Islandi partei vastu.¹

1949-1950. a. tulid rahupooldajate liikumises
uued jõuad. Kavatseti teha sõjamatujate lae-
dimest, rahulikumisest kaheksad ühe laialdaselt
osa võtma talupojad, põlmed ja ohvitserid.

1949. a. augustis vastuseks Duncerque linna naiste
ühiskonnale, kelle pojad hukkusid koloniaal sõjas Vietna-
mis, kelle sadama lovitööliid pöördusid sadamastöö-
liste rahvusliku üh. föderatsioonile poole ettepanekuga
võtta võim Prantsuse ja Hääria lovitööliid ühisat-
võtta tööd laevade laadimisel, mis saadetakse
Vietnami. Vastuseks kellele ühiskonnale Hääria lovitööliid
teeldusid sõjaväestuse laadimisel, mis suures Viet-
nami, nende esimehele järgneid Bordeaux, Roueni,
Marseille jt. sadamate tööliid.

1950. a. jaanuaris polnud ühesi sadama nõus
maha laadima inglise rehi, mis olid mõeldud Viet-
nami saatmiseks. Prantsuse raudteelased ja naisorga-
nisatsioonid arendasid protestikampaniaat sõja vastu.

21. veebr. 1949. a. noors imperialismi kolonial po-
litika vastu võitluses päevapäa Prantsuse demokraat-
liku noorsoo komitee kogus üle 500.000 allkirja pe-
titsoonile, mis nõudis sõja katkestamist Vietnami.²
Hiljem paistis rahuvõitleja-meheks Andre Martin,
us aretati 1950. a. kuhu ta viis Touloni sadamast

¹Barapuu, lk 76-77.
²Samas.

64
ja sõdurid võitlesid sõja vastu Vietnami. Tööliste nõudmistel vabastati Martin, kuid 1957. a. juulis anti uuesti sõjakohtu alla ja saadeti S. A. rünnakuteks. Kogu Prantsusmaa oli haavatud vabastusliikumisest Martini vabastamiseks.

Rahupooldajate liikumine nõudis ne sõjategevuse vastustamist koreas, mille imperialistid alustasid 1950. a.

12. III 1950. a. toimus Pariisis teine rahvuslike rahupooldajate kongress, millest võttis osa 8.000 delegaati tööliste, talupoegade ja intelligentsi hulgast. Nad võtsid ühehäälsetelt vastu resolutsiooni katkestada relvastamine, autonoomne, ettevõtte, koloniasõda Sudaanis, repressioonid rahupooldajate vastu, viie suurriigi vahelise pakti sõlmimine jne.¹

Ülemnõukogu Rahunõukogu initsiatiivil, mille esistas seise Frederick Joliot-Curie, viidi läbi rahvusvahelise kaupaaniat:

1) autonoomseks keelamiseks, mis algas 1950. a. Sotsialismis ja mille riigi valitsemise sõjaväeüksuste kuulutamise, mis viimane seda otsust. Sellele ettevõttele usuti 500 milj. allkirja kogu maailmas, 14 miljoni neist aga Prantsusmaalt.

2) rahupakti sõlmimine viie suurriigi vahel, millele usuti 600 miljoni allkirja, neist 12 miljoni Prantsusmaalt.²

See kõik hirmutas Prantsuse valitsust, mis 1950. a.

¹ Barroque, lk. 79.

² Drouot, Nõukogu... II, lk. 213.

võlli vastu reaktiivseid reaktsioone, mis oli suunatud rahupõldajate vastu. Selleks reaktiivitati varasemad varistunud rahusaiteliikumised osavõtte eest. Riha sapedaminei sätase rahupõldajate vastu karistusele sõjaväged ja politsei, misid sellest hoolimata algas 1950. a. uus rahuhümnimise tõus.

1950. a. toimus terve rida striike loomingu te all: „Maha Hollandi pant!“ „Maha „rõpame“ sõde Indoneesias!“ „Maha riiklased, uju!“ jne, mis näitas rahvahulude aktiivset vastu.

1950. a. mais kantsuse välisminister Schumann esitas ühisöe-metallurgivõhenduse loomise plaaniga Lääne-Euroopa maade Lääne-Saksamaa osavõtte, mis oleks tähendanud Saksamaa sõjalis-politilise potentsiaali kasutamist, s.t. võimsa sõjatööstusliku baasi loomist Lääne-Euroopas, samuti ühte reaktiivseid loomist Lääne-Euroopa tööliikumise vastu. Schumanni plaan oleks pidundanud öö- ja metallurgitööstuse arengut Prantsusmaal, oleks aga moodustanud Saksamaa tööstuse arengut. Selle plaani järgi moodustati „Euroopa öö ja transpordivõrgu“ organisatsioon, mis kontrollis Prantsusmaa, Lääne-Saksamaa, Itaalia, Belgia, Hollandi ja Luxemburgi öö ja transpordivõrgut ja mis ratifitseeriti 1952. a. satsante maade poolt, moodustati 1951. a. See oli uus hädavõtte Prantsusmaa isemisele.²

1950. a. aprillis toimus PKP XII kongress, mis oli

¹ Sarsapure, lk. 86.

² Sjnepuregn, lk. 75 ii.

tähtsana etapius Prantse kommunistide ja töötajate des.

Kongress märkis ära partei tähtsamad ülesanded: võidelda rahva ja töötajate demokraatlike õiguste eest. Töötati välja konkreetne programm rahvamasside mobiiliseerimiseks, võitluseks rahva ja rahvusliku sõltumatuse eest.

1) äelda ära Marshalli plaanist ja Põhja-Atlandi paktist, võtta aktiivselt osa kõigist pingutustest, mis on seonud demokraatia ja rahva ühtestamiseks. kindlasti Prantsusmaa - NSVD vaheline liit kui rahva ja julpseluse garanteeriks,

2) autonoomse täieliku keelamise ja karmis rahvusvahelise kontrolli ühtestamine selle täitmise üle,

3) Potsdami konverentri otsuste täitmine Saksa-maa demilitariseerimise ja demokraatiseerimise küsimustes

4) kiiresti vastustada sõda Vietnams ja tulla tagasi prantse espetitrioonikorpus. Tunnustada Vietnami DV. Toetada koloniaalrahvate vabadusvõitlust,

5) tööliste ja teenistujate palgade tõstmise

6) Prantse tööstuse kaitse Ameerika imperiaalsi hädaloos eest

7) ühtestada normaalsed kaubandussuhted kesksel ja Ida - Euroopa maadega

8) maksusüsteemi demokraatliku reformimine, sõjakuulude vähendamise

9) sõjaajalooaluses alal tugevdada demokraatikat

68
Tein oma panuse isikandele, lüps uue valimisrežiimi
väljatöötamist 1957. a. Rahvusoogu valimises, välispoli-
tilisel alal jätkates atlandi poliitikat, relva- ja võid-
jõu jne.¹

Ilmas terroritide liikumise, kes 1950. a. 11 augustil vii-
savid pööris Nizzales, et uue ajada seal toimuvate
noorte rahvuseadajate konfere, teigiid kallaletrüki PKP
organisatsioonidele jne. Valitus aga ei võtnud nende
vastu midagi ette.

1951. a. keelas Pleveni valitus rea demokraatlike
ajakirjade ja ajalehtede liikumise Prantsusmaal, nende
hulgas ka palju võimefunde ajaleht ja ajakiri. 1951. a.
keelati Prantsuse territooriumil ülemäärane Rahvuso-
ogu tegevus. Prantsuse rahvas vastas sellele rahul ja
demokraatlasest võitluse aktiivsemisega. Organiseeriti
suuri demonstratsioone Atlandi vägede ülem-
juhataja Eisenhoweri Pariisistõidu vastu.

1951. a. toimunud Rahvusoogu valimistel sai
kommunistlik partei 5.038.674 häält, saades seega
903.702 häält rohkem kui RPF 2.274.377 häält
rohkem kui sotsialistlik partei, 2.685.053 häält rohkem
kui MKP jne.² Kommunistlik partei sai üll, ³ viisaka,
meid ja pettuse teel, lüps 70 kohast.

1951. a. toimus uugu maal strigilikumise töös,
mille tulemusena valitus olid sunnitud kõrgendama

¹ Зарпаден, л. 83

² Поноренне и Топота..., л. 69

³ Дюва, Удпаннене... II, л. 203.

tööpalkus 15%, kuid varsti tõusid jälle kaupade hinnad, mille tulemusena tööliste võit muutus nulliks.

26. mail 1952. a. kirjutas Kantrose valitus alla Pariisi komisjonile, mille esmärgiks oli kinnitada ühendriikide huvides Lääne-Saksamaa okupatsioonilise D.D. ja kinnendada Saksamaa agressiooni armee loomise

27. mail kirjutati Pariisis alla leping "Euroopa kaitseliikumise" loomise kohta, millest pidid osa võtma Prantsusmaa, Itaalia, Lääne-Saksamaa jt. riigid. Samal ajal tooteti rida provokatsioonilisi väljastusi kommunistliku partei vastu, mille tulemusena võeti "L'Humanite" redaktor Andre Stih, Jacques Duclos jt.

Kuude vastu looteti valeümbrituse vandenõu riigi- ja välispoliitilise julgeoleku vastu, kuna mais olid toimunud protestimüütid, mis viisid Ameerika kindral Ridgeway viibimise vastu Pariisis "Minema Pariisist!" mis reageerisid Prantsusmaa tööajad, kindral-katke Prantsusmaal viibimisele.

1952-1953. a. toimunud suured streigid, millest võtsid osa ka sellised tööliste kategooriad, mis siiani polnud osa võtnud streikidest nagu riipitehnikud, sidepidajad. Tõeliseks siloomustavaks jooneks oli ühtne kasv. Saavutati tööpalkade tõstmist, Duclos jt. sauplast vabastamine jne.

1953. a. toimunud Prantsusmaal peridendivalimised.

1947. a. alates ol see võit kuulunud suurel hulgal.

¹ Baranpuri, lk. 86.

² Equidoba, lk. 121.

^x "Euroopa kaitseliikumise" peamine eesmärk oli nn. "euroopa armee" loomine, mille juhtivat osa pidid mängima Lääne-Saksamaa, Euroopa kaitseliikumise ja riigilise blokki, mis moodustasid Lääne-Euroopa riikide Prantsusmaa, Itaalia, Belgia, Holland, Luksemburg, ja Lääne-Saksamaa poolt.

³ Baranpuri, lk. 89.

⁺ Sama, lk. 95-96.

Presidenti valimiste ettevalmistamine läks tunduvalt võitlus-
 tähe all. Presidenti kohale oli esitatud mitu kandidaati.
 Presidentiks sai võltsimatu vabariiklane Coty.
 Vaatamata ameerika abile ei õnnestunud reaktiivide
 saasutade demokraatlike jõudude otsustavat lüüsi-
 saamist. Demokraatlikud ringhonnad muutusid
 üha ohtlikumaks parempoolsetele ringhonnadele, nõu-
 des Prantsuse sise- ja välispoliitika muutustest de-
 mokraatilis saimes.

~~See periood~~ on tunduvalt ^{ne} Prantsuse - Ameerika
 ühendriikide vastolud:

1) kapitalistide vaheline võitlus, mille Prantsuse monopo-
 lidele ei meeldi, et ühendriigid haaravad endi kätte
 tähtsamad ettevõtted, püüdes reaktiivide tootmis- ja eks-
 portarajooni ameerika kaupadele, mille õnnestusi reaktiiv-
 saasutade, sest vaatamata Marshalli plaanile
 ühendriikide on Prantsuse ekspordis vähem.

2) Prantsuse ja ameerika kapitali vahel võib võitlus
 ne Prantsuse kolooniates, mille kolooniaalid on suure
 tähtsuse monopolidele, millele on need peamiselt raskis-
 seadustades.

3) vastolud transpordis ne välisriikide turgudel,
 ne Prantsuse kapital hakkab tugevama edusammuna,
 mis veelgi tugevdab vastoluid Prantsusmaa ja
 Ameerika ühendriikide vahel.

Vaatamata sellele, et reaktiivijõud püüdnud

III pt

Töötajate võitlus kommunistliku partei juhtimisel rahva, demokraatia ja rahvusliku iseseisvuse eest (1954-1956)

Vaadeldes tööstustoodangut sõjajärgsel perioodil, võib märgata selle ebahühtlast arengut. Kui 1946-1948. olid tööstusliku tootmise aastained, 1949-1950 seisakuaastained, 1952-1953 reparatsiooniaastained, siis 1954-1956. võib eesmärgi märgata tootmise kiiret tõusu ei toimunud võrdlusaladel inimeselt.

Kaftaümbertöötamistööstus kasvab tööstustoodang 250% võrra võrreldes sõjajärgse perioodiga. Kuid tööstus oli tootmisel ainult minimaalne. Kui 1929. a. moodustas toodang 55 milj. t, siis 1954. a. kasvab see 56 milj. t. Erinevate tegevite tööstusalad, mis tootmine jäi madalal, sõjajärgsete aastate. Selline olukord erinevates, tekstiil-, nahk- jt. tööstusharudes, mis olid seotud elanikkonna tarbimisega.

Ehene Prantsusmaa riisibassinide vähenemine viimase
 viie aasta jooksul muudmoodi arv, "Europe Soc-
 ja Firmitest" andmete järgi märtsi 1954. a. (lõugu
 1953. a. võrreldes 1,9%. Tööstusliku tootmise lõugu
 juures tuleb ära märkida kolme fakti:

1) Lõugu periood järgnes 1952-1953. a. kriisiperioodile, peale
 mis ei ole aga alati lõugu.

2) võrreldes tööstuse kasv Prantsusmaal ja teistes
 lääne-Euroopa riikides, mis Prantsusmaa tööstustoodangu
 kasv jääb tunduvalt maha naabritest

3) "Tööstuse ekspansioon" 1954. a. toimus peaaegu
 täielikult ilma põhikapitali uuendamist, vaatame-
 ta sellele, et Prantsusmaa tööstus nõuab tööstusred-
 mete uuendamist rohkem kui ükski teine maa, kuna
 Prantsusmaal läheb sellele otstarbele 13% no puituludest,
 teistes riikides aga 10-20%.² Tehnilistest uuendustest
 minevate summade vähenemine on tingitud liigsuun-
 test sotsialistest väljaminekutest. 1947. a. alates läbi vii-
 dav poliitiline kures ongi Prantsusmaa majanduse
 kõrvenemise peamiseks põhjuseks.

Teine põhjus on aga "Europe Soc- ja Firmitest"
 "ühenduse" poliitika laopyajad. Nii 1954. a. oli trans-
 tootmise kasv ette nähtud Saksamaal 12,9%, kuna
 Prantsusmaal väigest 6%. Seega ulatus Prantsusmaa maho-
 järgne Saksamaast 1954. a. juba 7 miljardile t.³

¹ Проф. Кобар... , lk. 6

² Samas, lk. 8

³ Samas, lk. 9.

Kaardeldes aga kaubavahetuse ekspordis, võib võtta toorainete ja poolfabrikaatide väljaveo osas suurenenist, kuna valmistoodete osas vähenenist. Ni 1947-1956. a. valmistoodete osas ekspord vähenes peaaegu kahe korda, kuna toorainete ja poolfabrikaatide osas suurenes 3,5 korda.

Suurt mõju avaldas meie majandusele ka sõjajärgsete aastate korr. Kui otsesed sõjalised ulmud 1938. a. moodustasid 29,3 milj. franki, siis 1954. a. moodustasid need juba 1198 milj. ja 1955. a. korr sõja lõpetamisega Suolo - Hiinas alanud sõjast 1047 milj. franki.² Sõjaliste ulmude korr oli peamiselt põhjustatud, mis siis tööpala osa vähenemise rahvusliku tule. Kui tööpala tövis 1938. a. võrreldes 20,5 korda, siis hinnad sel perioodil tõusid 32,5 korda, mille tõttu ostuvõime langes 38% vaatamata tööpäeva pikenemisele.³

On tõusnud ka töö tootlikkus, mis peamiselt tööintensiivistumise, mitte mehhaniseerimise arvel. Selõttu ribastub ainult kodanliku lasku, töölisele ei toore aga mingid parameerid. Kodanliku ajaleht „Le Monde“ kirjutas 1954. a. juunis, et töö tootlikkuse tõusu kampaania lümb vastupannu mis töölise mis ka ametiühingute poolt, kuna nad arvavad, et töö tootlikkuse kiirendab tempot, mis 1) rikub töölise tervist, 2) rikub tööpäeva käärele 2) suurendab kodanliku karmid.⁴

¹ Теноренне и Топет... л. 26-27
² Same, л. 58
³ Топет, Кобане... л. 20
⁴ Теноренне и Топет... л. 58

Tempo tõstmise viib ne õnnetesjuhtumite arv suure-
nemisele, mis iseloomustab eriti rasvetööstust. Eluts-
jõuete halvenemine viib streikivõitlee kasvule.

1944. a. toimunud streikilinnuise tulemusena suu-
ruski tööpala madalalpalpalistel kolm võile, ¹eriti
põllutööstistel, 1945. a. ligi 75% l tööstistest suuren-
dati tööpala ja 1 miljonil suudel pensione. 1946. a.
võit saku saades 3-nädalase puhkuse kohta, loodi
suude abistamise fond jne.

Ituats võitlust elatustaseme tõstmise est kant-
see töölisklassi ühe rõhuen sob selle võitlee võit-
luspa raku ja demokraatia est.

Töölise nõudmistega liituvad ne talupojad,
mune nende elutingimused on saanud wauis halvad.
Talupoegade väikemajapidamised (1-10 ha) moodus-
tavad 52% kõigist majapidamistest, nende kars on
aga ainult 13% haritavat maast, samal ajal aga
nurmajapidamised üle 50 ha moodustavad 4% maj-
pidamistest, valdavad 28% maast. ²Valitsuse poli-
tims aga soodustab ipat nurmajapidamisi efa
te midaafi väikemajapidamiste heaks.

Kommunistliku partei üsaudes onfi organiseeride
võitlust ipapäevate nõudmiste täitmisel, mune võitlus
majanduslike nõudmiste rahuldamis est viib ne
võitluse poliitiliste nõudmiste est. Organiseeride tööle-

¹ Тонорченне и Топоста... , lk. 125.

² Топез, Кобое... , lk. 56.

Nõudude oma tipesse edusse ast, peab kommunistliku partei võitlema ne, oma riikide puhtuse ast, kõigi lõhetavate elementide vastu, kuni ei saa olla eduvast võitlust rahva õiguste ast mis pole end riikide ihtust.

Suurt tähelepanu pööratakse töölise ja talupoegade liidu kinnimisele. Tuleb tuguda lühike tööliste ja talupoegade vahel, et saada üle sõjast, et muuta Prantsusmaal poliitikat rahulolevateks teile, õiglaste majanduslike nehte kahtlusele sotsialismisandeks.

Peale PKP XIII kongressi tehti raske vundlamisalus nuni edusamme. Lõppes sõda Indoneesias, astuti energiliselt välja „Euroopa kaitsühendus“ loomise vastu, mis ole, suurendamud sõjast. Ka teised partiid peale kommunistliku partei said aru ähvardavast hädast. Mis radikaal-sotsialistlikule partei kongressil 1954. a. alul astuti partei liidrid Saladier ja trava kriitika vastu, välja „Euroopa armee“ loomise vastu. „Euroopa kaitsühendus“ probleemid arutamise ajal Rahvuskojas 1954. a. aupeetis saadeti delegatsioonid usku Prantsusmaale, samuti viija, petitioonid nõudmisega ära võtta „Euroopa kaitsühendus“ läbivõtmisest. Rahvuskojas väis võitlus lepingu vastaste ja pooldajate vahel. Kõik partiid peale kommunistliku partei olid lõhetatud vahel lein, kuid vaatamata mahõõrivatele, mis rääkis

¹ Топуз, Ужгород... II, lk. 286.

diplomaatide poolt „jõu positsioonilt“ 30. apr. 1954. a. lihvus Rahvuskoogu 319 häälga 264 vastu tapari „euroopa armee“ loomise projekt. See onitus rahupooldajate suure võidus. Lühemad tapari „Euroopa kaitseliit“ loomise projekt, kists Rantsemaa suure positsiooni, kuid ameerika ja inglise imperialistid soovisid „France“ ja Saksamaa otsustad kindlalt luua Lääne-Saksamaal uue rebrmacht. See otsus võeti vastu Londoni nõupidamistel 28. IX - 30. IX, pärast konverentse Pariisi nõupidamistel, mis nägi ette uue rebrmacht loomise 500.000 inimesega.

Bonni parempooled rühmuvad ja varjanevad, et nad kannavad tootama Lääne-Saksamaal transporditegurist, nende esmärgid, pid saama ida provintside sabatamine. NSVD tegi uusi jõupidustusi, et refuleerida Saksamaa probleemi rahuldusel rahvus-

¹ Поноренко и Топова... , lk. 132.

² Radikaal-sotsialistliku partei erindajad, moodustas praetores valtses 19. VI 1954 - 21. I 1955.

³ Londonis toimis 9 riigi (Rantsemaa, Itaalia, Belgia, Holland, Luxemburg, Lääne-Saksamaa, Suurbritannia, USA, Kanada) nõupidamine, mis lepit uue Lääne-Saksamaale rebrmachtis õigse andmise rehtis, armee moodustamise ja Lääne-Saksamaal loomise rehtis, mis pid funktsionaalset alluma NATO-le.

⁴ Nõupidamiste esmärgid olid liinimete loomine Lääne-Saksamaal, mis rehtisid ja selle liinimete Lääne-Saksamaal rehtisid rehtisid. Lääne-Saksamaal sai armee loomise õiguse ja ta võeti NATO-re.

² Дюмо, Из Франкфурта... II, lk. 311.

³ Saksamaal, lk. 312.

rahvete püües loobumise ja kollektiivse jõudluse-
 ristumise loomisega, mis hõlmas kõiki maid. Selle es-
 märgiga pani NSVD ette võtta kutsuda 1. novembril
 välisministrite nõupidamised, kuid Prantsusmaa val-
 litsus meeldis seda ettepanekut vastu võtmat, öeldes,
 et seda võib läbi viia ka peale Pariisi kommunisti rat-
 fikatsioonist.¹

Ratifikatsioonides Pariisi kommunistid kallid Prantsuse val-
 litsuse jalge alla rahvessuhelid haurid, rääkides tun-
 duvalt Prantsuse-NSVD läbirääkimisi liides ja vastas-
 tunde abi võtta, mis nägi ette vastastikuse iseloomu
 võie hädakõne, mis tulevad Sakamaa poolt, mille
 võimude liite ega on võtta niisugist poliitilist, mis
 on sunnitud üle lepingu poole vastu.² Pariisi kommunisti-
 ped soovad Prantsusmaa seelgi tihedamini Põhja-At-
 landi blokiiga. Muides tingimustes saatis NSVD valitsus
 16. det. 1944. a. moodi Prantsuse valitsusele, et juhul
 kui see ratifikatsioonile Pariisi kommunistid 8. ja 12. NSVD val-
 litsusele meeldi üle nii entenda NSVD ülemnõukogu
 presidiumile ettepanek, annulenda Prantsuse-NSVD
 leping 10. det. 1944. a.^{3*}

Suure meelipahaga võttis prantsuse rahvas vastu
Saksa võimadele taastumise plaanid ja Sakamaa liit-

¹ H. Drono, Уголовые... II, lk. 314

² Sama.
 Sama, lk. 313.

* NSVD-Prantsuse vastastikuse abistamise leping annu-
 luitigi 19. 11. a. mai.

truuks Põhja-Itaalia liitu. Paljudes ettevõtetes kirjutati-
 rid tööle 100% alla petiboonidele ja töötajad lihvap-
 sid protestistruue. 1954. a. lõpet 1955. a. alpuseni paljudes
 Prantsuse departemangudes toimused mituküsed rahva
 waite loomungite all. Riha rohem võtavad neist osa us
 rotsialistidene parti liikmed. Petiboonide Lääne-Saksamaa
 reuilitariseerimise vastu kahe uue jooval kirjutat alla
 3,5 milj. inimese poolt 67 departemangu. ¹ 31. okt.
 viidi läbi Lääne-Saksamaa reuilitariseerimise vastu
 võitlemise päev, mis organiseeriti Rahupooldajate Rah-
 valine nõukogu poolt.

24. detsembril lihvati 280 häälpe 259 vastu ta-
 gan Saksamaa taasrelvastumise plaanid, misid dep-
~~unioonide tingimustes~~ ratifitseeris Rahvuskoogu 30. det.
 287 häälpe 260 vastu Pariisi konvulpeed. ²

Sinsau, partii, us ates ühtlaelt võlga rahvuslike
 huude waiteus di kommunistliku parti. Kahe hääl-
 tamist Rahvuskoogu PKP Politbüroo avaldas de-
 laratsiooni „Tõustada te reuimechtile ja ratoon-
 palitunfle“ us uutut Prantsusmaad võitlemas Lon-
 doni ja Pariisi konvulpete vastu. ³

14-20 reubruarini toimused usju maal protestimii-
 tingud Pariisi konvulpete vastu koos nende konvul-
 pete autamisepe. Abanisi nõukogu. Britanias alpu-
 reu 23. märtsil usjuus Luxembourg'i loori hulu deli-

¹ Понорение и Топота ... , лн. 133
² Saksamaa.
³ Saksamaa.

gatrone, demitööliste, vaesuite, raudteelaste jt. hulgate. Delepatrionid raudrid loonuseid Lussamae tressel-
 vastumise vastu. Samal päeval toimus Pariisi talu-
 velodroomil uus miiting Pariisi nõukulepide vastu.
 Tõukiliste osatööõnidega ja Marzelliju lauldes sõitid
 mitkupust osavõtjad ühesmeelt vastu revolutsiooni
 uhustusega, laiendades võitlust Lääne-Lussamae tress-
 relvastumise vastu, Prantsusmaa võitumatu välispoli-
 tika eest. ¹

Loos Lussamae probleemiga, levis lohe kodan-
 lises partides. Akarangi nõukulepide ^{hääletand} Londoni ja Pariisi
 nõukulepide poolt 124 senatorit 110 vastu, kelle hul-
 gas peale 16 kommunisti olid defaktilised, radi-
 kaalid, KRP liikmed, sotzialistid. ² See näitas, et
 rahuvõitluse idee haaras sõja mitmesuguste
 partide esindajaid.

Loos ühendriikide mõju kasvaja Lääne-Euroopa
 maades, kasvavad seal ka atomienergia kasutamise
 võimalused riigalistes ettevõtetes. Atomienergiaat
 võib aga kasutada ka rahulikus ettevõttes, mis
 ta võib täita uusi ülesandeid.

Ülemaailmne Rahuvõitluse Büroo võttis vastu
 isikute maailma vahastelu, mis välidava; see nõuame
 võitluse maailmal atomirelvade kasutamist ja alla
 lootmise kiiret katkestamist, me oleme nende vastu, mis

¹ Поноренне и Топота... , lk. 134.

² Sama.

on rõõs poolt.¹

PKP XIII kongressi teinud otsuse, et võttes rõõ-
vatus ja rahuldus võltsimise eest on tihedalt se-
tud majanduslike nõudmiste eest võitlusega. PKP peab
antõivemise oma võitlust liiva eest, tööpalkade
kõrgendamise, pensionide kõrgendamise eest jne.² Võit-
lus majanduslike nõudmiste eest on väga aktuaalne
peale XIII kongressi, kuna valitsus ei tööpalgade tõst-
mise vate püüdes aga ipta tugedade krite. kapita-
lismu aga sattudes vastukäidmise haavab ihe enam
pidurdamis tootlike püüde arengut:

1) tööstuses, eriti tootmisvahendite tööstuses
on profress väga nõrk.

2) tööstustoodangu kogu andmed näitavad:

a) suureneb naftatööstuse osa kogu toot-
e Prantšemaal on kasvunud naftaõuendustöö-
mistehaste võrk

b) rõõatööstus³ osa prantšes majanduses
on tõusnud.

Mendes-France valitsuse poliitika on suuna-
tud vabakaubandusele, mis tähendab tollide alan-
damist, mis omavõlde paneb mõned tööstusharud
väga rasvete olukorras vähe võitlus teenustel, tööpinki-
dehitus, põllutööstused, auto- ja keemiatööstus.⁴

¹ Докл. Уд. Франкфурте ... II, lk. 322

² Samas, lk. 325.

³ Samas, lk. 329.

⁴ Samas, lk. 330.

Sellel perioodil on suure töötajate võitluse
 aktiivsus, mis ilmneb eriti Pariisi kommunistide na-
 tifikatsioonide perioodil, kus töötajad võtsid aktiivset
 võitlust lepingute vastu. Võitlus oli palju aktiivsem
 kui juulis - augustis, "Europe kaitseliikumise" vastu,
 kus poliitiliste võitluste osa polnud nii suur kui juul-
 ikuks perioodil, st. Pariisi kommunistide natifikatsioonide
 ajal. Eriti eduka võitlust võitlust osa saadeti -
 laad, millest annavad tunnistust 400 koole, mis
 organiseeriti kogu Prantsusmaal majanduslike nõuduste
 toetamiseks ja Pariisi kommunistide äärmisuse,
 saadeti 800 delegaatsiooni, mis saadeti selleks ^{ajal} Rah-
 vesõjasse.

Tähtsaks ühesandeks, mis seisis Prantsuse kommuni-
 stide Partei ja töölisklassi es, oli organiseerimise võit-
 lused koloniaalrõõga lõpetamiseks et Hõeria. Nõrk peale
 sõja lõppemist Vietnami alustas Prantsuse valitus
 uut rööda kampaania vabadustarustava Hõeria
 rahva vastu. Lõda algas 1. nov. 1954. a.

Prantsusmaa erivõimud ühised, uluüpe töölisklass,
 teetavad koloniaalrõõga võitlust vabaduse ja võitluse-
 tuse et, kuid kausaajal soovistlikul propaandil olid
 Prantsusmaal sügavad juured. Koloniaalimperialismi kriisi-
 koos tugunes võitlus soovistliku ideoloogia vastu.
 Paljud ei saanud veel aru monopolistliku kodanliku
 kolonialpoliitikat. Need inimesed astuvad välja sõja
 'Dokno, Uzõpanne... II, lk. 330.

antustamise eest Hžeerias, kuid tahavad, et Hžeerias
 jääs Prantsusmaa võlge selle lahutamatu osana. Kom-
 munistid teostavad võitlust sotsialistlike meeloludega,
 et sõlmitaks prantsuse rahva huvide rahva Hžeerias
 ja ühtestataks sõbralikud suhted alžeeria rahvaga.

Prantsuse valitsus saatis laiali Hžeeria KP, milles
 pidi jätkama tööd pörande all, kuid kommunistlikus
 partiid ei saa hävitada ajades ta pörande alla,
 ütles Ducloux 1955. a., mitte keegi ei saa teda teinud
 enda es. võimete ilmutamete kättemise. Hžeeria KP
 sekretär Bahhin kodžee K, es. arutamis. K. M. a. ütles, et
 Hžeeria KP on alžeeria ja prantsuse rahva liidu poole
 Oles Prantsusmaa orelaad ja austades Hžeeriat, au-
 tane kõrg. ühisuunde. Kinnates ja austades prantsuse
 rahvast, nende kolooniaaristatseid traditsioone, ei
 saa eda üle sefide Prantsuse valitsuse poliitika.

Paljud sõdurid, es. saadetakse Hžeeriasse, ueldu-
 sad siia minemast. Mobiliseeritud kirjutasid omas-
 tele ütlevad, et nad ühe enam hakkavad auu
 saama sellest, millist osa neil tuleb mängida Hžee-
 rias, nad on hämmastunud Hžeerias ja Maroko
 rahva võitlast elust ja nõuavad endi äravõimist kõrg.

Kuidas me võime jääda passivsus, kirjutasid
 ühe sõduri ema, kui meie lastele on vaja abi.
Elu on juba üle kaheksimehe aasta vanad,

¹ Ducloux, Uzjpanne... , lk. 362

² Sama, lk. 368.

utruvad nad meid iana appi uui nel on rane. ¹

Prantsuse emade protest rōja vastu sõjendab kogu prantsuse rahva meenust, uue protestid rōja vastu tulevad võige laialdasematest rahvaühikidest. Lõdunid ole, arues püüendatud aega, protestuvad rōja vastu põhja-Itaalias ja töötajad teetavad isemestit nende demonstratsioon. Töötajad iha rohuem saavad aru, et selline politika on Prantsusmaa jaoks katastroofiline ja et on vaja üle minna läbirääkimiste poliitilale Hžeeria probleemil lahendamisel. Tuleb teha lõpp loomunfle: Hžeeria -le on Prantsusmaa. ^{1/2} ja lasta rahval ise otsustada oma elu korraldemiis viõinuse.

Kui Prantsusmaa ole, kaotanud Vietnamis DV vastu läbirääkimiste poliitikat, ole, Vietnam aru-
ned (niiid) Prantses liides, wafu tufji Vietnam president Ho Ši Min 1946. s. etpanemu, samut tuleb alutada läbirääkimisi Hžeeria rahvaga, et iher-
lode Hžeeria võrdõigeduse liikumise Prantses liides raamuse. ³

Beale kommunistide ja töölised-istralistid ja tüste partide esindajad kaitevad läbirääkimiste poliitikat, a-
tudes iha sapeidamini koos kommunistidega väfja iõiste esmäride est. Lõpues, uide kolonisaalrahvad ootuvad prantsuse rahvale ja uile kommunistlikele partile wõitab,

¹ Drono, uzõpanemise... II, le 381
² Samas, le. 385
³ Samas, le. 386.

et see võitlus muutub üs. Kautsmas hure, kes võit-
levad kolonisaatoritega ja nende poliitika.

En. Krustšov oma aruandluses NSVL KP XX kong-
ressile ütles, et suurt mõju rahvusvahelistele suhetele
ovutas läände rahvasuhtide antioone tüpuse, rahv. heas.
Hjalos ei saa liida perioodi, mida võib võrrelda
võrdsepa rahvasuhtide võitluse ulatuse poolest kõr-
ohu vastus.

Tänuv. elamisvõimaluste tugevnenia tingimustes toi-
muid 1956. a. jaanuaris valinud rahvusnõugete.
NATO agressivne poliitika sunnendas meid kõr. ohtu.
Töötajad tahtsid hure Kautsmas valitsust, milline
olus võimeline parandama rahv. materiaalt olu-
võrde, katkestama koloniaalsõja ja teostama rahv-
poliitikat. Ühe populaarsuunas sei PKP XIII kongressil
põhitud loomus rahvarinde loomise kohta.
1956. a. valimiste eel astus PKP kõr. ettepanekuga
maval läbiviidava poliitika muutmise kohta, mis
vairas töötajate elu hure, laenuvõtte demokraa-
tist ja vairas rahv. PKP kõr. ettepaneku tähtsana-
tele parteidile, millised läid valimiste eel me. Naba-
riinlike riide* hure täielikult varemoolne rahva-

En. Krustšov, Aruandluse NSVL KP XX kongressile,
T. 1956, lk. 22.

* Linnas meelis üs. radikaal-sotsialiste üsotsas linn-
de-Fraangiiga ja sotsialistliku partii. Need partiid koos
PKP said suure häälteenamuse, kuid Naba-riinlike riide jätkid
haldudes koalitsiooni kommunistidega, moodustasid ühe kollektiivi
võitluse.

valitsus. Sotsialistid ja kommunistid aga ütlevad
 ära koostööpoliitika demokratilise jõudude huvide.

Rahvuskogu valimistel 2. jaanuaril 1956. a. nimen
 osa töötajatest andis oma häälte sarnaspoole parti
 tide poolt, ne said 11 miljonit häält, parempooled
 partiid aga 9 miljonit.¹ Kommunistid saades enamus
 parteis, riigi ^{saadud} häältearvu poolest, said 5.600.000 häält,
 mis on 625.000 võrra rohkem kui eelmistel valimistel
 ja said seega saata 144 saadikut, ja 6 ühenduse liite-
 mid saadikute Rahvuskogusse.² Eriti palju häält
 said kommunistid tööstuskeskustest. Nii said nad 12.000
 häält Pas-de-Calais, ligi 27.000 Nordis³, 243.000
 Pariisi naabrust, Pariisist aga 70.000 häält jne.³ Lot-
 rüüklid said aga 3170 häält ja 9 mandaati.
 Kommunistide ja sotsialistide jõudude ühendamisest
 olus olnud võimaliku muuta kogu Prantsuse hii-
 ja välispoliitika. 31. jaan. 1956. a. moodustas valit-
 sus parempoolse sotsialist Guy Mollet. Maaide
 muud ja saadikute-kommunistide vahel Guy Mollet
 valitsus siis läbi rea progressiivseid abinõusid: viid-
 kse 3-nädalane tasuta puhkus, vähenes erinevus
 naiste ja meeste tööpalkade vahel nii proovitud, kui
 ne pealises osas suurendati pensioni vahadele.

¹ Parempooled - kommunistid, sotsialistid, radikaal - sotsialistid.

¹ DUCRO, Equivoques... , lk. 26

² XIV congr. , lk. 37-38.

³ Lemas , lk. 39.

⁴ Kobad in Kobu... uemopud , lk. 570.

⁵ Lemas, lk. 570.

Riisipoliitilisel alal tunnustas Prantsusmaa 1956. a. märtsis Maroko ja Tunesia sõltumatust, samuti saadeti valitsuse delegatsioon Nõuk. Keid seutsi läbi valitsus parempoolste parteide sõiduvõltele. Häärenisse saadeti 500.000-lise arvu ja 1956. a. oktoobris Prantsusmaa koos Suurbritannia ja Hollandiga mitte soovides tunnustada Suesi kanalit rahvusliserimist, organisatsioonilisele asutusele Egiptuse rahva vastu, et kaitses niijandkõrde huvi ja sundida Egiptuse valitsust ära võtma tervituselõpetatud abinõudest. Selleks antas Prantsus valitsus end aadressi siinõude, uutude, endle kõigi arablaste sõha. Sellele poliitiline võib viia ainult troopilistele tulemustele, sõja laienemisele Hääreniast kõigile Põhja-Aafrika maadele. See, mis puhus kuu-ides võib endle uutude palju suurema konflikt. ÜRO fulgolemmõuõuõu püüdis lahendada seda küsimust Egiptuse suveräänsuse õiguste tunnustamise teel. Sellest lahendusest äraõitlenie esmärgel toetand Prantsusmaa ja Suurbritannia Israeli reaktioonid ringuõuõu, mis aga kasutand Israeli aadressiooni selles, et saata õuõu sõjand Egiptusesse ja vallutada seal maid. Selleks 2. taktand Prantsusmaa kaitses mitte ainult Suesi kanalit kompaniõu õitõu ringuõuõu huvi, vaid püüdis peatada ka rahvus-valastus liikumist Häärenis. Keid reaktioonil

¹ Дюссо, Угопаррррр... II, lk. 501.

polnud nõja ajal edu, ümber nelj. õnnestus vallutada ainult teooriaid, suurepa mõningad reit-
metrid ja sadaf; Port-Saidi purustamine ja elavikonna
hävitanis hinnaga.¹

Kuid maanline avaline arvamus meelipähe
jalutas riiki ja ÜRO nõudmisel olid sunnitud
vabastama röda Egiptuses.

Prantsuse töötajad erotas kommunistliku par-
tisa võitlejad apedalt nõja lõpetamise est Egiptuses.
Kui kommunistide parlamendigrupp Rahvuskogus ei-
tas loonung: "Maha röda!", mis väljendas see kogu
rahva talut.² "L'Humanite" ütles, kommuniste
võitluse kogu stultuusepa, mida nõuab oluword, et
selpede tee sõjalistele avantüüridele.

Peale suuri avantüüri vrahhi hakkas Guy Mollet
valitus läbi riiki teravat nõuaspudevastast po-
listikat. Kontrevolutsiooniline mässu ajal Neufaris
võttis ta nõuaspudevastast politsooni püüdes lai-
mata NSR välispoliitikat. Prantsusmaal levis anti-
kommunistliku laimusaupraanis.

Võitluses rahu ja demokraatia est on sunn
tähtsaks 1956. a. juulis de kaves toimunud PKP XIV
kongressil. kongressi vattu sõjalistidele ^{võitl} ^{ilisküte} ~~avalduse~~, mis
ütles ^{mid} vastõde ³ võitluses reaktioonipa demokraat-
liku valituse est.

¹ Топы, Избранные ... II, lk. 403.

² Дюно, Избранные ... II, lk. 509.

PKP XIV kongress otsustas on seltsed, et Prantsusmaal on objektivesed tingimused ilmumine sotsialismile. Kriipsutati alla, et sajaline tingimus ^{sojtu} ^{relaats} luses sotsialismi et on proletariaadi parti ^{sojtu}, mis on võimeline ühendama tööliste ümber võimelanimevõime vihid. Prantsuse proletariaat, mille erolas seisab tugev marksistlik parti, teostades oma jõudude ühendamise, võib muuta parlamendi kodanlike tüüpi mehhanismist täielikult rahva tahte organiks, mis toetus rahvamaade resolutsioonidele liikumisele.

PKP andis otsitava loogi võimustlikele demontidel, mis püüdnud seada olukorda erinevate teede osas ilmumine sotsialismile võimustlike „rahvuslikust kommunismist“. Prantsuse kommunistid väärivad nende vabadete ebaõiglust ja valekust, mis on proletariaadi internationalismi vastu, rahvusvahelise tööliikumise lohtamine relvaes.

PKP XIV kongress otsustas muuta tähelepanu ne kommunistide tööle muutispolitodes, et tugevdada kommunistide sidet massidega, kaitses töötajate eluühuse ja demokraatiline õigusi. Et hästi täita oma kohustusi peavad meid, nende sõlmed ja muutispolitööühused oma kohustusi täitma auselt ja täie vastutustundega nende vastu, mis on need valikud.

Nad peavad läppelt tundema rõõmu, millega nad

¹ XIV sess. ... , lk. 176-177.

tegelevad ja täitma ipati rahva taht. ¹

Partei töö peab olema täielikult suunatud sellele, et kommunistlik-demokraatlikud olus, mis on tähtsusega rahvalinnuses, tiputasel selle huvidele. Nad peavad:

- 1) täitma töörahva taht
- 2) kaitsma demokraatlikku vabadusi ja võitlema imperialismi vastu ja riigi eest.
- 3) võitlema rahva ühendamise eest. ²

PKP XIV kongress kutus võitlema sotsialistlikku prof-rühmi, rahva ja rahvusliku ühendamise eest, et parandada töötava rahva olukorda ja kaitsa demokraatlikku vabadusi ja õigusi reaktiivse valitsuse ja võimude vastu.

1956. a. jaanuar toimus liikumise tavaliselt varemale sotsialistlikule partei koolile. Reaktsioonide hulgas tehti rahuldumatus Guy Mollet valitsusele. 1956. a. toimunud sotsialistlikule partei kongressil astusid Guy Mollet poliitiline vastu välja 29 departemangu organisatsioonid.

Täiendavalt, mis laane - laenuvõla kiirel tempol püütakse leida reaktiivsele võimule alusid pöördus NSVD 17 novembril üle suuresti poole ettepanekuga võimudele võimule, et reaktiivse kontrolli rakendamise üle juba 1957. a. alates võimude

ja amerika võimude üle, mis on paigutatud Islandi

¹ XIV kongress, lk. 201.

² Sama, lk. 205.

³ Hobed ja hobimaa ühendus, lk. 571.

paeti või Narvasi lepingu maadele, rätioni ja
 verimurelva vabanemise kontrolli ühtestamine lenn-
 fotoaerialtunde teel 800 km. laiusel tsoonis mõle-
 mal pool liini Põhja-Atlandi paeti relvastatud
 jõudude, liinist ja Narvasi lepingust osavõetud
 maadele.

Kuid need ettepanekud ei leidnud sellist rätu-
 võtte, mida nad tegelikult olus rääkinud, vaid
 tugunes tervikult „ühemale sõjale“.

Nõrkus rahu ja demokraatia eest on
 ainult siis edukas, kui töölised ühts-
 sindena astuvad välja oma nõudmiste
 kaitses, võideldes ipanguste sentauniste elumen-
 tide vastu. Lepärsast ongi tööliskümme üht-
 ne inimusel nii nüüd lähtes tööliste võitlus.

IV pts.

Prantsuse Kommunistliku Partei võitlus töö-
listikeemise ühtsuse eest (1945-1956)

Prantsuse Kommunistliku Partei oma olemasolev
alpeest peale on teostanud sotsialistlikku võitlust töölistike-
emise ühtsuse eest.

Kommunistliku partei on veendunud, et töötajate
ühitus on vajalik nii võitluse rahva ja demokraatia
eest kui ka siis kui ühe või teise maas ette võetakse
sotsialistliku ühiskondliku ülevõtmiseks. Töötajate nõud-
uste tähtsus eest saab ainult siis pidada edu-
kat võitlusest kui kogu töörahvas astub ühesmeel-
selt, ühise riivluse väija oma nõuduste kaitses.
Siinjuures on tähtis ka see, et töötajate parteid,
sotsialistlikud ja kommunistlikud, leiavad ühise meel-
rahva huvide eest võitluses.

Siind juba 1920. a. alates peale PKP
loomist ühendas sotsialistlik partei kongress ühine-
mast kommunistlikku Internatsionaaliga, mille
tulenevuse tõttis löhe parteis. Kommunistliku partei
Трудящиеся массы и коммунисты, без разницы - кто какой
näd, N. 1960, nr. 2, lk. 4.

pöördus tihti sotsialistliku partei poole üheskoos
 ühtse tipu poole, kuid seda ettepanekut ei
 võetud vastu, kuna see jõuab sotsialistliku partei
 juhtide vastupanule, kes polevad huvitatud töölii-
 liikumise ühtsusest. Tööliikumise ühtsuse tingi-
 mused on vepem võidelda reaktiivijõududega.
 Peale Hitleri võimuletulekut Saksa maal arhis
 võimuse tööliikumise ühtsusest uue transpordi
 praesumendi, kuna teinud fasismi levimise oht
 ka teistesse maadesse. Fasismi võimuletulek sai
 leostuda ainult tänu lahkumisele tööliikumise.

Kui Saksa tööliikumine oleks astunud ühise de-
 monstraatliku jõudude etteotsa ühise võitluse
 fasismi vastu, Euroopa ja kogu maailma ajalugu
 oleks läinud teisiti.

Peale fasismi võimuletulekut Saksa maal ah-
 vandas oht ka Prantsusmaal, mille tulemusena
 arhis tööliikumise ühtsuse uue transpordi praesumendi.

6. III 1934. a. teinud fasismliidud liigad valitud
 organisatsioonide fasismliidu miss. Nad püüdnud har-
 raldada sotsialistliku ja ühtsuse fasismliidu dia-
 tatur. Nõu tulemusena oli taladliku valitsus
 reunitud ninema ees ja moodustati uus rah-
 vusliku ühtsuse valitsus esimese tulevase presi-
 dendi Doumerque'ga. Uus valitsus ei teinud
 hiiged tühiseid fasismliidu organisatsioonidele,
 Doro, Equembo, l. p.

95

pidi aga taastada töölisklassile oma saada sellest osast, mida see pidi mängima fašismi tee tõustamisel.

9. veebruaril organiseeris kommunistliku partei Pariisi fašismivastase demonstratsiooni, kus paljud natsionalistliku partei liikmed ühinesid kommunistidega.

Kommunistide ja natsionalistide ühte tugevust ideel oli edu. 1934. a. tuli kokku PKP kongressi loomise all mobiliseerida võim jõud võitluses töölisklassi ühendamisest. Sellel kongressil ütles Maurice Thorez, et sellest, et purustada fašism on vaja ipso facto, et luua ühisrinte, on vaja võidelda ^{siis} antifašistliku ühtsusega, mis ka meelitada enda poole natsionalistid. ¹

27. VII 1934. a. kirjutati: alla ühte tugevust partei kommunistliku ja natsionalistliku partei vahel sahel, et organiseerida töötavate rahvate võitlusele fašismi vastu. Seal diid öna loodud töölisklassi es seisvad ülesanded:

- 1) võidelda fašistlike organisatsioonide vastu nende paljatanisuse ja laialisaatmisega
- 2) demokraatlike vabaduste kaitses
- 3) võidelda ettevalmistatava sõja vastu, fašistliku terrori vastu Saksamaal ja Austrias, antifasistide vabatamisest

4) ettevalmistatava sõja vastu jne ²

Töölisklassi ühtsuse saavutamiseks 1934. a. 13. märts

¹ Thorez, *Uzõpaxenbe* ... I, lk. 84.

² Дюкло, *Европейско* ... lk. 11.

9p
see töötajate jaoks väga tähtsaks võiduks. Sellepärast
perestati is parempoolse kodanlike planeid, kes oma
positiivide tugevdamiseks lootsid fašismile.

1934. a. tegi kommunistlik partei ettepaneku luua
Rahvarinne võitluses leiva, vabaduse ja rahu eest.

1936. a. Rahvaeskoogu valimistel saavutasid
Rahvarinde parteid võidu tänu ühtsele. Uue
valitsemise moodustas sotsialist Leon Blum kom-
munistliku partei toetusel ja lühikese aja jooksul tehti
mõningaid sotsiaalseid töötajatele: tõsteti töötajate
12%, laiendati demokraatlikku õigusi, abandati
kalu- ja põllumajanduse rentijate. Töötajad mõistsid, et
nad võivad saavutada suure muudatuse praeguse
poliitika, nad said aru, et ipso facto, mis
antakse fašismile Prantsusmaal, leida vastuseid
Saksamaal.

Peale Teise maailmasõja puhkemist uelati
aga kommunistliku partei ja see oli sunnitud minema
põranda alla.

1940. a. okupeeriti suurem osa Prantsusmaa
territooriumist. PKP nõudis oma jäänd võit-
luses kodumaa vabaduse ja sõltumatuse eest.

14. V 1941. a. kutus PKP toetama vähi veid
valitsemise ja organisatsiooni, kes võitlevad okupeeri-
tide vastu. Nii tekkis Rahvarinde loomise idee
võitluses, vabaduses ja sõltumatuses eest. Kommunistid
¹Dromo, Esquemo... 14.

ja sotsialistid läksid vastupanuliikumise Rahvustünnu
 võitjaks. Koos kommunistide ja sotsialistidega söt-
 tid vastupanuliikumist osa väga laialdased rahvus-
 vihid, osavõtjate arv suureks kogumiseks ja laenu-
 us nende tugevus. Koostöö võis ajal avas paljus-
 del rühmad esmärke, nihtes, mis seisab veel es tule-
 vikes; sotsialism ümberrajades majandus ja po-
 litilises elus.

Kommunistide poolt juhitud prantsuse rahvus-
 võitluse tulemusena vastupanuliikumise värges va-
 bastatigi Prantsusmaal 1944. a. Inglise väestusest.
 Kuuld ka peale Teist maailmasõda ei lakanud
 võitlus töölisklassi ühtsuse eest.

Teise maailmasõja ja okupatsiooniaastatel
 olid tugevnenud demokraatlikud jõud esotas
 töölisklassiga juhitud kommunistliku partei poolt
 kerastunud lahinguis, saavutunud suure auto-
 riteedi laialdastes rahvamassides, muutus kom-
 munistliku partei peale pöörde alt osajoniest
 värges suuremaks poliitilises parteis Prantsusmaal.
 Teise maailmasõja järel juhitud kommunistid
 vastupanuliikumist, peale sõda apas alustasid
 võitlusi rahvusliku taassünni ja Prantsusmaal
 demokraatlikumise eest.

Marcel Thorez onnes P.K.P. X kongressil
 1945. a. ütles, et alles suure võitluse, mis alustas

inimkonnas ja tsiviilisele raskuse, saavutas demokraatia võidu fašismi üle nii sõjaliselt, majanduslikult, poliitiliselt kui ka moraalselt. Seega demokraatlikum on mas, seda enam on ta võimaline vastu hakkama fašistlikule agressioonile, mida enam on ta aga enaldunud demokraatlikest printsiipidest, seda nõrgem on ta fašistliku agressiooni ees.

Programmi, millele pidi toetama PKP oma sõjajärgse tegevuse ol. lähidalt formuleeritud partei X kongressil, mis ütles, et kommunistliku partei emases ülesandes on töölisklassi ühtsus, demokraatia ja rahvusliku ^{sõltumatus} ~~ühitus~~ saavutamine.^{1,2} Tõsteti üle nõudmine, et Prantsusmaa ühduks osa võtmast agressivsetest imperialistlikest blokkidest ja ühtestaks sõbralised suhted NSV Liiga ja rahvademokraatiamaadega.

Kongressil kiideti heaks 1945. a. kevadel PKP rahvapäevale avaldatud „d'Humanite“ avaldatud ühtne hark, mis nõg. ette ühtse marksistliku-leninliku proletariaadi partei loomise.

Juba enne seda ol. kommunistliku partei pooldunud sotsialistide poole üleskutsepa ühineda ühtse partei moodumise, X kongress kriipsutas alla selle elluviimise kiire tootmise vajaduse, et liiduvõimude löhe töölisklassis. Töölisklassi poliitilist

¹ Illopez, Nõuandmine... II lk. 57.
² Equinoxe, lk. 27.

ühtset lüpe kommunistliku partei ühtse rahvusliku -
 demokraatliku rinde loomise aluseks. ¹ Kommunistliku
 partei võttes töölisklassi ühtsuse eest võltas te-
 ravat vastupanu parempoolsete sotsialistide poolt,
 kes viisid sotsialistlikku partei evotsas.

Ehkki 1944. a. detsembris olid sotsialistlikku partei
 juhid vastu võtnud kommunistide ettepaneku koos-
 töökoostöö e. koordineerimiskomitee loomise kohta,
 kommunistliku ja sotsialistliku partei vahel oli see
 pealekannutud samm. Kui Frankfurtis oli veel
 Saksia okupantide võim all, ei julgenud sotsia-
 listlikku partei reaktiivsed lihid avalikult
 lahku liia kommunistlikust parteist, seda enam,
 et juba enne sõda hakkasid töölised lahku
 sotsialistlikust parteist ja see muutus rõhaku
 väimevõimude, kodaniku intelligeni ja ametnike
 parteis. Kuid astudes komitee koostöökomiteesse, hau-
 usid nad ipati taastama selle tööd ja 1946. a.
 augustis toimunud sotsialistliku partei SP. kongressil
~~hakkasid nad ipati taastama~~ võeti vastu otsus
 komitee koostöökomitee laialisaatmise kohta. Kongress
 võttis saamisi vastu äärmise parempoolse liiva en-
 daja Andre Philippe'i ettepaneku loobuda tule-
 vuses koalitsiooni valitsemise osovõtetest ja võidelda
eranditult sotsialistliku partei liisimise uosneva

¹ Espinosa, lk. 27.

homopreense noosimuga valitakse et.¹ Et saavutada
 lõplikku sidemete katkestust kommunistidega, ei hõbe-
 nend Leon Blum oma võrs tulla järsuvalpele
 Goebbelsi propaganda poolt ammusaustatud teisi
 prantsuse kommunistide sidemete kohta Moskva
 ja selle kohta, et nad tunivad NSVD hure.²

Sotsialistliku partei lihidrid väidavad, et nende
 programm on täiesti iseseisv, et nad on "täielikult
 sotsialistlik" ja "demokraatlik" pooldajad, ning
 "kolmanda järgu" pooldajad kommunistide ja vast-
 rööpi vahel. Tegelikult nad aga püüavad jätta
 rühvast ja astuda hoopis reaktiivseks rühva vastu.

Teine parempoolsete sotsialistide reaktiivsete
 lihidite teooria on nr. "demokraatlik sotsialism."³
 Selle teooria aluseks on loobumine klassivõitlusest,
 töölisklassi ja kodanlike huvide harmoonia prope-
 gerimine, kapitalistliku võrre väide. Sotsialism on
 nende arvates osaline evaionandi säilitamine ja
 tugevdamine nii tootmisvahendite kui ka toot-
 misaaduste osas. Nad väidavad, et marksism
 on "tiste aegade jäämus," kuna käesoleval ajal
 ellised võitused napu ekspluaterimine, masside re-
 minine jne kaovad. "Ameerika elusaad," mida väga

¹ Prantsuse sotsialistide kongressi tulemustest, "Rahva
 Kõik", T. 22. X 1946

² Samas.

³ Esimeses, lk. 28

⁴ Samas, lk. 28-29.

tiht valpustavad osa parempoolsetest sotsialistidest, on neile ideaaliks, mille poole peavad pöörduma kogu Euroopa töötajad. Prantsusmaa vabastamise esimestel päevadel alates pöördid nad näidata, et on võimatu taastada majandust ilma monopolistide diiktatuurii ja ameerika kapitalists. Lõppjärgsel perioodil olid parempoolsete sotsialistide liidrid koostööd reaktiooniliste usklaadlike partidega, misest just MRP partiga.

Tänu ühtselt tegevusele sotsialistide ja kommunistide vahel saavutati peale Prantsusmaa vabastamist olulisi saavutusi mõningaid järelandmisi: suurendati osaliselt töötasu, laiendati sotsiaalkindlustust ja saaduspensionit saamist, võeti vastu seadused riigiteenistujate, mäekaevurite kohta, viidi läbi söekaevanduste, elektritööstuse, gaasi ja lihtsate tööstuste nationaliseerimine, samuti pankade nationaliseerimine, anti naistele valimisõigus, kinnitati Prantsuse Vabariigi konstitutsioon jne.

Kuid olles saanud ära teha veelgi rohkem kui sotsialistide liidrid ei olnud tapani lükanud kommunistide ettepanekut ühise valitsuse loomise kohta, uue kommunistidel ja sotsialistidel oli absoluutne häälteenamus 1945. a. valitud Prantsuskoogu. Sotsialistide üeldumise tulemusena moodustati uu. Vabariigi valitsus esotsas de Gaulle'iga.

1946. a. ühendamisele nõraltid ühte valituse moodustamiseks uus kommunistidega, mille lõpajärgel moodustati valituse linea kommunistidega.

Kommunistliku partei poolt \bar{x} konkratsustavõetud programmi vastas mitte ainult tööliste, vaid ka talupoegade ja progressiivse intelligentsi huvidele. Kõigepealt muutis see programmi ühendades kommunistliku partei ümber kõik progressiivsed demokraatlikud organisatsioonid maale nagu Nabaiikliku Noorsoo liit, Kantonsse Naiste liit, Endiste partisaanide organisatsioon jne. Eriti kannas partei mõju progressiivsetes ametiühingutes, mis olid ühinenud üldise Tööühendusega. ÜTK toetas aktiivselt kommunistliku parteid võitluses tööliikumise ühendamisest. Selle organisatsiooni peamiseks ülesandeks on saanud ametiühingu liikumise ühtsus, kuid seda pole tal õnnestunud täielikult saavutada ning seda takistavad parempoolsete nõraltide ja katoliiklike reaktiivsete ametiühingute liikumised.

ÜTK parempoolsetes sai 1943. a. jõuhaua, mis oli seotud parempoolsete nõraltidega. Saades parempoolsete jõuhaua näo nagu oleks ta saanud ÜTK programmi täielikult pooldajaks, võitlejaks ametiühingute ühtsuse eest rahvusvahelises ja rahvuslikus mastraabis, NSVd ja Kantonsmaas ametiühingute võitluse pooldajaks, samal ajal aga teatas laimusevõitluse

niat PKP ja NSVD vastu ja püüdis sellega suboteerida
 riiklikku progressiivset tippu. Juba 1945. a. avastati riiklik
 grupp reaktionaaride, kes olid moodustanud oma
 organisatsiooni "Töölise jätk". Oma tegevuse alusest
 peale osutusid nad Amerikas ühendriikide afendia-
 velle ülesandeks, oli loodetud riiklik tippu. Sama
 loodetavat tippu arendasid ka katoliiklikud
 ametiühingud, mis ühendasid töölisi religioosete
 seadumuste järgi. Paavst Pius XII nõudis kato-
 liklikelt ametiühingutelt, et need loobuksid po-
 litilisest võitlusest ja tegeleksid ainult majas-
 duse probleemidega. Ta väitis, et ametiühingute
 ülesandeks peab olema harmoonia saavutamise
 töölise ja juhtimise vahel.¹

Edumaks võitluseks kaitsesid demokraatseeri-
 mise ette oli vaja tugevdada töölisklassi ja talu-
 poegade liitu. Lõpuks ja suupartriiooni perioodil tugev-
 us töölise ja talupoegade liit, mis suurendas
 talupoegade poliitilise aktiivsuse kogu. Juba
 1944. a. loodi vastupanuliikumise käigus talurah-
 vanonkriteede poolt üldine Talumajapidamiste
 konföderatsioon (riiklik), mis kujutas endast
 ametiühingute organisatsiooni. 1945. a. alul
 töötas riiklik ühiskondlike initsiatiivide võlga
 tegevusprogramm, mis nähtis ette nende masade uun-
 fikatsioonid, mis suurendasid saaglaste võimalustele, samuti
¹Edumaks, lk. 35.

spekulantidele, kes olid ostnud maa „mestel turul“
 koostunud talupoegadele ja nende maaade müümine
 vähe maa ja maastutele talupoegadele soodsate
 tingimustel, rendisüsteemi põhjaline muutmine, eh-
 testada põllumajanduslikele produktidele talupo-
 gadele vastuvõetavad hinnad, soodustada talu-
 poegade kooperatiivide arengut. ^{1x}

Reaktioon hakkas üha avakummat esitama
 oma nõudmisi, lõupates Prantsusmaa sõtta Viikne-
 nis ja püüdes kommunistide ipat nõualdele os-
 litsest. Seda toetasid ka parempoolsed ^{riiklastest}
 listid, mille tulemusena 1947. a. nõualdele kommunistid

PKP uutes rühades ühtses tugevuses reakt-
 ioonijõudude vastu, et anda neile vastulööki ja
 viia läbi poliitikat, mis annab Prantsusmaale väi-
 maluse olla saled ja rahuarmastav, teinud tapan-
 tuma sammu tugevus ja rahuvalik nimes. ²¹

Sotsialistliku partei liidrid turvitasid Marshalli
 plaani vastu võtmist saanud Põhja-Itaalia partei alla-

¹ Esquerra, lk. 41.

² ÜTK ja ÜEK vahel loodi tihed rida. Kommunistid
 alitasid talupoegadele, et ainult põhjalike imbesor-
 valduste tulemusena on võimalik ületada talumaja-
 pidamiste mahajätkumist. ÜTK sattus ka eelamud, kuid
 1945-1947. a. õnnetus kommunistidel suunata organisat-
 iooni tugevust töötavate talupoegade luudile vastu-
 velt.

² „Проблема мира и социализма“, Дюкло, Вестник Восточной
 республики, 1959, № 1, lk. 13.

virjutanust, kuna nad liidrid, et praantakse naha ja koloniaalrahvaste replikatseerimise säilitamine on ainsus te, mis viidustab nende demokraat majanduskand alused.

Sürgs amerika imperialistide poliitika maršaliseeritud maade suhtes, mille tulemusena puhkes sõda Koreas, Hlandi parti allvirjutanine ja laenu-rahva remilitariseerimise plaanid tabarid praantuse tööklasi killestamiseks ja nõrgestamiseks. Kommunistid tegid kõie, et saavutada ühist tegevust tööliste-sotsialistidega, tööklasi nõuduste kaitses.

Maurice Thorez ütles oma aruandluses 1947. a. toimunud PKP XI konverisil, et ainsus te sotsialismile on ühtsus te. Ühtsus ja seelood ühtsus on seadus kommunistide jaoks ja selle peavad nad saavutama. ² Tä rõhutas, et tuleb ühendada kõie need, kes on sõja vastu. Tuleb ühendada ka need inimesed, kes mitte kõie ühtsuses pole sa-madel siinsohtadel kommunistidega, vastasel korral pole ne ühtsus kõeline. ³

Thorez astus välja ka sotsialistliku parti: jektide vastu, kes eitavad taluvalva revolutsioonilist tegevust. Talupojad aga tuleb viis sotsialismi teele ja kuuks ühendada list, kuuks talupojad peavad olema proletariaadi kõie liht-

saamuse liitlaseks.

² Thorez, Uz Spasskoe... II, lk. 106

³ Schmidt, lk. 137.

¹ Tõlkepõhine, lk. 126.

kõigi töötajate ühendamisega nende huvide ja saaduste kaitses tuleb toetuda rahvuspartidele, mis on ühine, tuleb meil pida, et ühisine on tegevus, itesduks¹

Töölisklassi ühtse tegevuse saavutamisel on suur tähtsus ka tööliste-sotsialistide kaasatöömises, tuleb neile selgitada nende juhtide rahvastest tegevust.

Töölisklassi ühtes saavutamise ainult otsustava võitlus parempoolsete sotsialistide ja töölistiimide desorganiseerijate vastu.²

Jacques Duclos märkis, et töölisklassi ühtes võitlus isapäraste nõudmistest on võimalik ja tuleb ühendada ühtseks vabaks, demokraatiks ja vabadusest võitluseks.³ Selles tuleb aga saavutada ühtne tegevus, tööliste-sotsialistidega, mis on tööliste-katoliiklastega. Neile tuleb selgitada, et

reaktsioon ähvardab kõiki sõja, majandusliku privaatuse ja upressioonidepoliitika

2) ainult töölisklassi ühtes annab võimaluse reaktsiooni plaanid mure ajada

3) sotsialistide liidrid, lohestades teadlikult töölisklassi, mängivad selle reaktsiooni kätte.⁴

Nõudeldes töölisklassi ühtsusest valmistuvad kommunistid selleks ette ka kinfimised mas poliitiline muutmisel, uue rahvariinde võidul. Ühisriinde mi-

¹ ДЮКЛО, Избранные... I, л. 530

² Там же, л. 531

³ ДЮКЛО, Избранные... II, л. 31

⁴ Там же, л. 165.

rimus on pääasjalikult töölisklassi mobiliseerimiseks
 reaktiivne, kõrg ja viiletud vastu võitlemiseks. Sot-
 sialistliku partei ^{juhtide} rahvastiku poliitika ja kommunisti-
 tide mõju tugevdamise tulemusena vris sotsia-
 listlikus parteis kavas. 1947. a. lõpul oli selle partei
 ridade 323.000 töölisi, 1948. a. lõpuks 223.000,
 1951. a. 150.000 ja 1953. a. 103.000.¹ Partei reaktiiv-
 ned üha enam haanuvad arm saama selle
 huvi teenivad nende juhid.

1950. a. valitsuskriisi ajal võis näha sotsia-
 listide ja kommunistide lähenevaid tunnuseid, mis
 võimaldavad ühenduste revolutsioonide vastu võt-
 mise erinevate võimuste vahel, mis võimaldavad re-
 hulematust valitsemise poliitika.

1951. a. valimisvõimude käigus mitmed sot-
 rialistid olid uue valimisvõimude vastu.

1952. a. ühtsuse liikumise uues võitlusel ma-
 janduslike võimude et muutus ühe rohkem de-
 mokraatiline vabaduste kaitses liikumises, representi-
 vapolitika vastu.

1953. a. võitlus ühtsuse loomise ettepanemise.

1953. a. nuntide ahistamiseks ajal oli palju
 juhtumeid, kus sotsialistid ja kommunistid leidsid
 ühise keele. Organiseeriti palju streiki komiteesid.
 Töölised-kommunistid ja sotsialistid ühtsustasid te-
 guse ühtsuse mitte ainult võitluses, majanduslike

¹ Equinox, k. 30.

õudumiste täitmine est, riid ka Rahvuskojuko-
 umutnemise est streinide perioodil, rahu uhtes-
 nise est Suho-Kiinas ja mitmetel juhtudel ¹ rü-
 võtluse. Sassa militarismi taastamine vastu.

Ühisriinne saavutatava sel perioodil paljudel
 juhtudel võtluse, rahu est. Seda seloomestavad
 järgmised pooled:

1) totalistide osavõtt 13-14 III 1953. a. toimunud
 demonstratsioonidelt Sassaamas taastavastumise
 vastu, mitmesugused koosolekud ja konverentsid rahu
 kaitses.

2) väljastumised rahu est Suho-Kiinas ja
 Euroopa kaitseliikumise vastu

3) totalistide ja kommunistide vaheline ühis-
 tegevuse algsuuna ja kommunistide sõlmimisega mõ-
 lemaste parteide mitmesuguste seotsoonide rahu ²

Jõulisel ühisriinde moodustamise tulemusena
 oli kantakse salitus sunnitud katkestama sõja
 Vietnami 1954. a., see ¹ aitab kaasa ka 1953. a. sõja
 lõpetamisele Koreas. Kommunistliku partei võitlus
 „Euroopa kaitseliikumise“ lepingu ratifitseerimise
 vastu, mille tulemusena see kehtus läbi. Samuti
 võitlus kommunistliku partei ka Lääne-Sassaamas
 renilitariseerimise vastu.

PKP XIII kongressi uulmus kommunistide ühisriin-

¹ DOKO, Uz Sjansse ... II, lk. 260

² Sassa, lk. 261.

gutanus kogu jõude töötajate ühisriide loomisel.

1955. a. aenus kogu Raudmaal liikumine koos-
 töö saavutamises kommunistide ja stalinistide vahel,
 võitluses sõja jätkamise vastu Häärias, hariduse
 linalise väliskasvatuse ja. Rahuskogu ja maas
 es sisis ühane läbi viia need Rahuskogu poli-
 mised. Nõue töölisklassi edusammude võitluses ühtsuse
 et kahte uudeks teostada valimis ni, et nõu-
 getada liikumist ühtsuse et. Stalinistliku ja
 radikaalide partei olid endise valimisüsteemi eh-
 testamise poolt, mille järgi valimised toimuvad
 ringkondade järgi, mis annab võimaluse töölisklassi
 ja tema partei esindajate arvu vähendada. See
 manööver aga ei läinud läbi ja kehtima jäi valimis-
 süsteem, mis kehtis 1957. a., kus kommunistliku partei
 sai erivõtte poliitiliste parteide hulgas, ja aga
 jettuse tel kuu mitmekümnest kohast, mis täna-
 las tal saamast esimeses parteis riigi parlamendis.

2. jaanuaril 1956. a. toimunud Rahuskogu
 valimistel stalinistliku partei, mille opositsiooni valit-
 vepa ei muutnud enam moodustada listu MKPga,
 ul olid oluspaistet usht valituses ja nende reakti-
 vatsioonid ja mitteilmakund simekohad sattusid st-
 lalinistide tugeva kriitika alla, ühinedes selle mi-
 hnuetes kommunistidega. Sellistes tingimustes moodustas
 stalinistliku partei liidu radikaalide partei ja demok-

raatiline ja sotsialistiline vastupanu liiduse.^x

Kui sotsialistliku partei olus vastu võtnud kommunistide ettepaneku moodustada liit reaktiooni vastu, siis see võimaldand anda hoopis reaktioonile. Hoolimata sellest toimus lähtsamates ühismustes sotsialistiline ja kommunistiline partei postitsiooni lahenemine, mis võimaldas PKP ke pleenumil 4. nov. 1955. s. teha rea tähtsaid järeldusi. See konstateris, et sotsialistid ja kommunistid nõustusid sots. töötamise valimiseelsel programmil, mis määrimumprogrammi ilmaline kooli kaitse ja võtavad endale kohustuse harrata seda ellu viima kogu peale valimisi. Kommunistid ja sotsialistid tulid ühisele otsusele ka töötamise suurendamise vajaduse suhtes, sotsiaalvõimendustee parandamise suhtes jne. Nad olid nõus astuma sots. ja talupoja kaitse suunkapitalistide ja suurmaavaldajate vastu, kes tõrkevad talupoja laostumise ja esproprieerimise. Sotsialistid ja kommunistid olid läbirääkimiste poolt Põhja-Hafrica rahvastips, et luua tööline Prantsuse dikt. Nad astuvad sots. ja autonoomseks keelamiseks et, et võrrelda rahvusvahelist pimeust.¹

¹ Väike poliitiline grupp, mille otsus olid lüüaand, j. 1956. s. valimistel vastas peaaegu kõik oma mandaadid ja muutis säilude parlamentaarse grupina ainult tänu Africa ühendusele.

¹ Brokno, Esquemo ..., lk. 22-23.

Peamised lahkarvamised kommunistliku ja sotsia-
 listliku partei vahel tekkisid aprillilise - juunilise
 militaarseisukorra küsimuses, kuna aprillilised töö-
 tajaad ei saanud veel õigesti aru selle küsimuse täht-
 susest, mistõttu valitsusel õnnestus vii rätifitseerida
 Londoni ja Pariisi kokkulepped ning saamaa siset vastu
 Põhja-Atlandi blokki.

Töölisklassis ühtsuse alal saavutatud rida edu-
 saamine. Paljudel juhtumitel töötajate võitlus
 saamine, raskete elutingimuste vastu elatusmiini-
 mumi suurendamise eest toimis erinevate ameti-
 ühingute organisatsioonide ühise tegevuse tulemusena.

Juba 15.11.2. aprillis toimusid kantoni vali-
 mised iseloomustavad ühise rinde loomist kom-
 munistide ja sotsialistide vahel elatus miinimum-
 programmi basis. Selle liidu tulemusena sai
 kommunistliku partei 80 kohta reaktiivsest ära hõlts.
 Kommunistliku partei ei saavutanud jõudu, et üle-
 taks väike taustused, mis seisavad töölisklassi
 ühtsuse ees, ei unustanud, et ühise proletaarne
 rinde loomine on vajalik ühtsuse väike rahvus-
 vahelised ja demokraatlikud jõud. Võideldes
 ühtsuse eest, võitleb partei veel õige suhtumisega
 üht töölisklassi - sotsialistidele. Sotsialistliku partei
 juhid peavad taustades liidu tekkimist kahe partei

Dokud. Equicumbo... 24.

valitud, mis aga sotsialistliku partei olus vastu võetud kommunistide ettepanekud, olus võit 2. jaanuaril olud selg. täielikum. kommunistliku partei sai ühohu saadud häälte hääle poolt. See oli võime-
 lise mõtte, et töölised ja talupojad nägid kom-
 munistide otsustavaid võitlejad töölisklassis
 ühtselt. Valimiste tulemusena moodustati va-
 litus, kes enamuse moodustasid vasakpooled.

6. jaanuaril 1956. a. saatis kommunistliku partei keskkomitee sotsialistliku partei peasekretärile Guy Mollet'ile ja radikaal-sotsialistlikele parteile kirja, kus näg. ette, et need võis saata kind. läbi küsi-
 mused, mis on võis uue valituse formuleeringis:

- 1) alžeeria küsimus lahendamise rahuldav tule
- 2) linna ja maalehitise elutingimuste parandamine
- 3) viia läbi miinimumprogrammi iluvalituse kooli

viitaks

4) organisatsioonide vastupanu ipanustele massi-
 katetele

5) rahvusliku pinneva lõdvendamise ja ulvaste
 vähendamise.

Kuid 1956. a. jaanuaris toimunud sotsialist-
 lise partei erakorralise konfereesi järelevald tä-
 helpanu vundeli ettepanekutele, vaid võis võime
 andmist rabariidlikule vundeli. Uue valituse moo-

* Brokno, Egusumbo..., lk. 26.
 * Rabariidlikum vundeli kuuluvad radikaalide partei, demokraat-
 li ja sotsialistliku vastupanuliikumise liit.

luska Guy Mollet. Prantsuse rahvahulpsed panid sellele valitsemisele nuni lootusi, kuid need lootusi ei õigustatud.

1956. a. oktoobris võtti Guy Mollet valitsus koos Inglise ja Itaaliaga ette agressiooni Egiptuse vastu. Ja jätkas kodanluse poolt alustatud sõda sõltumatuks nõudma alžeeria rahva vastu.

Sel perioodil tõusid esle nn. ultrakolonialistid, kes olid sõja jätkamine poolt Alžeerias. Nad organisatsioonid Prantsusmaal demonstratsioonid demokraatlike vabaduste vastu, milleks ühinesid ne petäristlastest neturite jäänused. Need fašistlikud meeleavaldused põrkusid aga töölisklassi ühtsusele. Kõige Prantsusmaal toimunud demonstratsioonid kommunistide osavõtul.

Kommunistliku partei püüab teha kõik võimaliku, et liita kommunistide ja sotsialistide tegevus ühises rindes sõja vastu Alžeerias. Kommunistid astuvad välja alžeeria rahva õiguste kaitses lahkendades ühtsuses ressisvalt rahulike läbirääkimiste

* Ultrakolonialistide etteotsa tõusis Boujadi, kes oli kaupmees ja lõi organisatsioon "käsitöölised ja kaupmeeste kaitse liit", andes sellele fašistlikule iseloomu. Täsi tegi propagandat talupidajade ja töölise seas, valimiste eel aga lõi nende organisatsioonide bloki, mis Rahvuskoosseis 10 sandist. Tema esmärgiks oli muuta kaupmehed ja käsitöölised ühale võitlusest monopolide vastu.

tulenusena, mitte relva jõul. Kommunistid astuvad võrre poliitiliste, kultuuriliste ja majanduslike viidete eest Prantsusmaa ja Hääria vahel. Üha rohkem leidub sotsialiste, kes näevad kommunistidele tahavaad uhtes-
 lades, vahel Häärias läbiväärkimiste teel ja pole rõ-
 hul, et „rahustamine“ sild all jätkata koloniaal-
 öde.

Sotsialistide parlamendigrupi esimes Depreux kirjutas 1956. a., et on saavunud aeg tegutseda kiiresti ja mehiselt, ära öeldes kasutuselevõetud abinõudest ja ande kõne nägu peab, alüerlastele.¹

1956. a. kirjutas Depreux ajalehes „Le Populaire“, et rüalistide vallutuste ja koloniaalprojekte aeg on tapantulematult möödunud. Nüüd aeg seisab valik ainult ühinenise või lahustumine vahel. Need, kes ütlevad ära enimesest tust, lähivad otse teise juunde.²

1956. a. juunis toimis sotsialistliku partei 48. kongress, kus viinis päevakorras Hääria küsimus. Kongressile oli antud üles ehitatud kolm resolutsiooni-projekt. Meisid resolutsiooniprojekt nõudis võjste-
 guse viivitamatut lõpetamist ja läbiväärkimiste alutamist ülestõusutis. Bontebieni resolutsiooni-
 projekt nõuab „rahustamispoliitika jätkamist kuu-
 iprojektite „järeleandumisteta“, kuu aeg Comarini

¹ DOKKO, Équinoxe... , lk. 33

² Sama.

projekt riidab valitsuse poliitika heaks reservatsioonidega. ¹ suurem osa osavõtjaid ei erine projektipoold.

Sotsialistide ja kommunistide vaadete nõuandajaline komisjon viimastes lubabui saamataks ühtsust mõõde minne sotsialistlike partei juhtidelt.

Prantsuse valitsus otsus sotsialistidega teostab koloniaalrõõde Häärins, saamataks vältida Suessi kanali nationaliseerimise vastu.

Kommunistid usuvad võini vahu pooldajaid ja ei sotsialistide ühtsusele tegevusele eesmärgiga:

- 1) paljatalde reaktiooni õigalised plaanid, mis tõukavad Prantsusmaa Suessi aventüüri,
- 2) selgitada kanali nationaliseerimise põhikoet, et see on reaktiivne vastus teostatud rahvusliku võltematuse kaitses
- 3) nõuda rahelise läbirääkimiste tulemusena atuse oaturõõtmist, mis austab egiptuse rahva huvi.

Poliitika „jõupunktsioonilt“ Suessi kanali küsimuses, saamataks Prantsuse võjude saalmine kiproke saamata, uskus ente kommunistivastased meeleavaldused ja sotsialistlike partei juhid tugedaid töölisklassi lohestamispoliitikat. See näitab, et sotsialistid peavad tugvanti kritiseerimise valitsuse poliitikat, mille võtsas on Guy Mollet. Sotsialistlike partei liige

advokaat Orleansist Gustav Cotele astus võjja sõja-

¹ „Rahva Hääl“, Prantsuse Sotsialistlike Partei uonpress, 29. VI 1956

² DROUO, Egucembo... , lk. 37.

liste abinõude vastu, mis sõit karistusele Suurbritannias ja Prantsuse riigis poolt Suuri kaubakaitse komisjoni.

Kõigil rahvastel on õigus sõltumatusele, vabadusele ja sotsiaalvõrdsusele. Pole mingit alust lubada egiptuse rahva olumõrde tüütuks, vaid vastupidi, ta väärts seda veelgi rohkem, kuna on juba aega kannatanud kolonisaatorite rõhkimise all.¹

Töölisklassi ühtse võitluse lähtest märgitakse ka NKVD kommunistliku Partei XX kongressil. L. Kuznetsov oma aruandekõnes märkis, et mis töölisklass asub väljast ühtse organisatsioonid järele, moodustab see tugeva jõu ja seda saab ära hooldada.²

Kogu Rahvarindel oli suure tähtsusega fašismile võitluse perioodil, kuna ta suutis teha tööstuste fašismile Prantsusmaal ega lasknud haavata ühise Tšehhi maastööajani kogu Lääne-Euroopa riiki see polnud puhtproletaarne liikumine, vaid hõlmas kõige laialdasemad rahvakihid, samasuguse tähtsusega ka töölisklassi ühtel rindel võitluse läbiviimiseks.³

Töölisklassi ühtse rühma ja Rahvarinne on kogu tööliste poliitilist võitlust, mille aluseks on ühine

¹ Дюкло, Эженево ... , л. 40.

² Козлов, л. 37.

³ Ковалев и новейшая история, Антверпен-Москва, Проблемы фашистского движения в Европе, 1934 г. и зарождение народного фронта во Франции, М. 1959 г. в. 6, л. 75.

saavutada rahva ja demokraatia võitlustest, et see on vajalik näitavad ka rahvusvahelise töö-
listliikumise kogumised. Kuid ühtlasi näevad ipa paa-
vaga vaatamata lõhestumisele.

PKP XIV kongressil de laores oli saanud täht-
saks küsimuseks töölisklassi ühtsuse küsimus. Kongressil
võeti ette teinud, öeldakse, et võin laialdasel
töötajate kihid Prantsusmaal saavad aru, et on
teinud uus olu, mis avab rahvades
perspektiivid sotsialistide ja kommunistide aas-
tööks rahva säilitamiseks ja kindlustamiseks, et
kaitsta töölisklassi huvi. Eel on aetab sotsialist-
liku partei ja sotsialistliku partei liikmed es-
märgi ette võtta uusi teid.

XIV kongress määrab ära ka postirooni, mille pe-
rad võtma kommunistid, et nad peavad olema
tulisteks ja otsustavaks töölisklassi ühtsuse pool-
dajateks, peavad püüdnud seentamiseks, mil on
selle kohta ka nende endi ridade suhtumise
töölisklassi-sotsialistidesse. Kuid samal ajal ei tohi
kommunistid minna oportunisti teele, öeldes ära
partei võitlustest, ei tohi loobuda mobilisee-
rimast töötajaid võitluses, kodanluse ja reakt-
siooni vastu. Kommunistid ei tohi loobuda veadete
kritiseerimisest, mis toovad rahva töölisklassile, el-
võlge just selliste veadete kritiseerimisest, mis on

XIV kongress... lk. 182-183.

töölisklassi ühtsuse vastu.¹

Kompromiss ei püüdnud ainult otsustavate süm-
boolidega ühtsuse küsimuses, vaid kompromissidele
sõidid võitnud vastu ülesmetsa töölisele sotsialistidele, et
näidata neile, et ühtsus pole mitte ainult vajalik,
vaid ka võimalik, kuna sotsialistliku ja kommuni-
stliku partei vaated paljudes küsimustes ühtivad
ning sotsialistidel ja kommunistidel on ühine pehme
sotsialistlikele sef; siis kui nende vahel on lahkava-
mused küsimuste milles selle seadumise ja
teedest.

Ülesmetsas öeldakse, et kommunistid ja sotsia-
listid kinnitavad, et just töölisklassi abel on väi-
maline muuta kapitalistlikku erandit tootmis-
vahenditele ühiskondlikku sotsialistlikku omandust.²

Kommunistliku ja sotsialistliku partei väidavad, et
nad on klassivõitluse partiid. Mis puutub aga üle-
minekule sotsialismile, siis rõõpatakse ülesmetsas, et
kommunistliku partei kinnitab, et rahvas peaks
kandade parlamentaaristlikule ümberkorralduse
ühiskondlikku võrra muutumiseks. kuid kodanlike
võitluse tulemusena ei kannaks see alati rah-
vusliku iseloomu. Naliku rahvustiku ja vägivaldade
te vahel ei sõltu töölisklassist, vaid riigivõim, mil-
lega reaktiivvõimidele kodanlike peaks säilitada minekku.³

¹ XIV Congress... , lk. 185-186

² vt. Džokao, Equenbo... , lk. 61.

³ Sama.

Kommunistliku partei rõhutamisel demokraatlike vabaduste osas, et need isegi kapitalistliku ühiskonna ajal tegevdavad proletariaadi revolutsioonilist võimust, mistõttu kommunistliku partei kaitses ni demokraatlike vabadusi.

Mõlemad, nii kommunistliku kui ka sotsialistliku partei nimetavad endid internationalistlikeks.¹ Kommunistliku partei on usin proletaarsele internationalismile. Sotsialistliku partei väidab samuti, et ta on ni rahvusliku kui ka rahvaliku partei. See näitab, et kõigi töötajate huvid on ühtsed, mis peab olema tähtsaks teguriks ka parteidevaheliste lahkarvamuste likvideerimisele.

Nii sotsialistide juht Jules Rochu kirjutas oma artiklites seerias, et kommunistide ja sotsialistide erinevus seisneb just sotsiaalse revolutsiooni mõistet arusaamises, mis kindlalt nõuab võimu võtmist. Kuid sotsialistidele on see ainult vahendiks, mille kommunistidele kirjutas võimu võtmine omaette eesmärgiks.²

Töölise-sotsialistide ettekerkib ipa päevaga ühe traagiliselt viimase tee valikust, mis nõuab kindel otsustamist. Nad ühe enam saavad aru, et keerata selg tööklasi võitlusele tähendab lubada reaktsioonilistele partiidel kasutada sotsialistlikku parteid oma huvide ja nii tema teinud pole enam raia,

¹ XIV coezg... lk 185.

² ДЮКНО, 8guhembo... lk. 63.

Lõppkõnnevõtte

Esimestel sõjajärgsetel aastatel avanesid Prantsus-
maal es. avavad perspektiivid rahuliku demokra-
aatliku arengu. Töötajad esotas PKP võt-
nid aktiivelt osa majanduse taastamisest, võideldes
aktiivelt demokraatlike vabaduste laiendamise eest.
Kuid prantsuse kodanluse reaktiivsed riiprou-
nad, kes üle kõige kartsid oma kasumite vä-
henemise pärast, tegid kõik, et pidurdaks de-
mokraatlike jõudude tegevust Prantsusmaal.
Lootes liides Amerika Ühendriikidega tegevdada
oma klassi olu parandamiseks, astudes kodanluse koostöö poli-
itika teele amerika imperialistidega. Sellel po-
litikal olid raskesti tapajärged maa majandus-
likule ja poliitilisele elule, see viis töötajate ma-
jandusliku olu olulise halvenemisele ja tekitas sõja-
ohu Prantsusmaale, tuues esile uue Saksa agres-
siooni ohu.

Töölised, talupojad ja teenistujad võitlevad

aktiivelt endi elutingimuste parandamise est. kõin
töötajate kihid astuvad välja militariseerimis-
vastu, mis raskendab meie majanduslikku olukorda.
Nad astuvad välja demokraatlike vabaduste
kitseandamise vastu.

Tänu töötajate aktiivsele võitlusele kommuni-
stlikule partei juhtimisel, saavutati küllaltki
suuri edusamme rahu kindlustamisel. Kui saa-
vutati Euroopa kaitseliitluse plaani läbiku-
lutamine, tänu töötajate aktiivsele võitlusele
katkestati sõda lühde kiikas, mis oli kestnud
juba väga pikka aega. Terava klassivõitluse tingi-
mistes toimis samuti Pariisi konvulpete ratifitse-
rimine, kuid reaktiivsetel õnnetel siiski need ra-
tifitseerida, mis tähendas ~~ki~~ Saksa militarisee-
rimise ohtu. Kuid praeguse töötajate võitlus
rahu, vabaduse, sõltumatus ja leiva est ei
lõppenud, vaid nad võitlevad edasi oma nõud-
miste täitmisest.

Suur tähtsus meie elus oli 1944. a. toimunud
PKP XIII kongressil. Kongress võttis teel viidas või-
lele raskustega, millest seisavad kaitsesmaa-
es. lilles tuleb välispoliitilisel alal organisee-
rida Euroopa kollektiivse julgeoleku süsteemi,
tõustada 1944. a. sõlmitud Prantsuse - NSVD lepingu,
saavutada lahkumise repuleerimine suurriikide va-

hel läbirääkimiste tel. Siis poliitilisel alal apa kriti-
ta demokraatiline vabadus, parandada tööta-
jate majanduslikku olukorda.¹

Kõik need nõudmised vastavad täielikult
prantsuse rahva huvidele. Nende täitmise kind-
lustab meie rahvuslikku sõltumatust, demokraat-
likku vabadust, avade rahvale tee vabadusele.

Ilmsel, et täita neid nõudmisi, peab PKP
ette lüüa kõigi rahvuslike ja demokraatlike
jõudude ühenduse, mille aluseks on töölisklassi
ühisriinne. Kommunistid on alati valmis toe-
tama nii parlamendi kui ka üli kõrgel maal ipat
sammude tegevust, mis vastab töölisklassi, rahva,
rahu huvidele, ² ilmsel Maurice Thorez. Tegevus-
programm, mille eitas PKP on täielikult rahvus-
lik programm. Sepärast see leidiski davat vastu-
vaja Prantsusmaal töötajate seas.

1954. a. sündmused näitasidki kommunistide
poolt soovitatud poliitika õigsust. 1954. a. lõpul
võitles Prantsuse rahvas sisalt Pariisi kommunistide
ratifitseerimise vastu Rahvuskoos. 1955. a. algas
Prantsusmaal uus patriootiliste jõudude lii-
kumise tõus dääne - Saksamaa transpordistamise
vaste, rahu eest Euroopas. See viiski ühtsuse tu-
jumisele töötajate vahel, mille tulemusena

¹ Zarnapuu, lk. 173.

² Sama

tegid vasarpooled jõud tunduvaid edusamme, saades valustel häältemaamuse kelle tulemusena moodustati uus vasarpoolne valitus riiklikult ümberkollet ja erotas, millega teostus algul demokraatiline sammude nagu keanois ja Tunesia iseseisvuse tunnustamine jne, kuid varsti pöördus reaktiivse sõiduvõtte jätkates sõda Käärinas ja võttes osa Suuri avantüürist.

Suur tähtsus võitluses rahu ja demokraatia eest on töötajate ridade ühtsusel, kuna ainult töötajate ühtel võitlusel on nõudmiste täitmine eest on võimalik saavutada edu.

Prantsuse rahva võitlus rahu ja võitumise eest on maailma rahvaste võitlus oras rõjashu vastu, rahu ja vabaduse eest. Iha raskum on reaktiivseil astude võlja rahu ja demokraatia vastu, kuna tugernab rahu, vabaduse ja demokraatia eest võitlejate rahvusvahelise solidaarsus.

Riividevaheliste rühete parandamine ja rahu kindlustamine esmärges teeni us, KSKD ministrite Nõukogu esimehe dr. Kreitsoni välisväie Prantsusmaale, mis toimus käesoleva aastal märtsi lõpul ja mai keskel toimus muurüüvide valitsusjuhtide tippkoopidamine.

Basutatud kirjandus

Markismi - leninismi klassikud:

1. Lenin, Teosed 25x, T. 1954. ✓

Allikad:

✓ 1. Дюкло, Жан, Избранное произведение, III. I, М. 1959
(Дюкло, Избранное ... I).

✓ 2. Дюкло, Жан, Избранное произведение, III. II, М. 1959
(Дюкло, Избранное ... II).

✓ 3. Тторез, Морис, Избранное произведение, III. I, М. 1959
(Тторез, Избранное ... I).

✓ 4. Тторез, Морис, Избранное произведение, III. II, М. 1959
(Тторез, Избранное ... II).

✓ 5. Тторез, М., Ковые законы об обменении трудом
Франции, М. 1956 (Тторез, Ковые ...).

6. XIV съезд Французской коммунистической Партии,
М. 1956 (XIV съезд ...).

7. Kristõson, Anandemõne NSVL KP XX konverents,
T. 1956 (Kristõson).

8. Thorez M, Rahva pool, T. 1953 (Thorez).

Мини библиография:

1. Большая Советская Энциклопедия, М. 1956
2. Борисов, В. В., Уроки истории Франции и современность, М. 1955.
3. Турнерман, Р., Кризис французского империализма после второй мировой войны, М. 1955 (Турнерман)
4. Дюкло, Ж., Единство действий рабочего класса и Народный фронт, М. 1956 (Дюкло, Единство...)
5. Ефимова, А., Рабочие и профсоюзное движение во Франции после второй мировой войны, М. 1954 (Ефимова)
6. Заплярин, Борьба французского народа за мир и национальную независимость, М. 1955 (Заплярин)
7. Любимова, В., Экономика Франции и положение трудящихся масс после второй мировой войны, М. 1952 (Любимова)
8. Новая и новейшая история, М. 1959
9. Положение и борьба рабочего класса стран Западной Европы, М. 1957 (Положение и борьба...)
10. Французские коммунисты в борьбе за прогрессивную революцию, М. 1953.
11. Новая и новейшая история, М. 1959 кн. 6
12. Проблемы мира и социализма, Париж 1959 кн. 1
13. Проблемы мира и социализма, П. 1960 кн. 2.
14. Cahiers Kâäl, T. 22. X 1946.
15. Cahiers Kâäl, T. 10. IV 1949.
16. Cahiers Kâäl, T. 29. VI 1956.

Sisunord

Sisijuhatus

lu.
2

I pt. kommunistliku partei-töötajate juht ja organisatsioon võitluses demokraatia ja majandusliku ümberkorralduste eest (1945-1947) ... 8

II pt. Brantsva töötajate võitlus kommunistliku partei juhtimisel rahva ja rahvusliku isesisuse eest (1948-1953) ... 38

III pt. Töötajate võitlus kommunistliku partei juhtimisel rahva, demokraatia ja rahvusliku isesisuse eest (1954-1956) ... 74

IV pt. kommunistliku partei võitlus töölisklassi ühtsuse eest ... 95

Lõppkõnne võtte

ku.

123

Kasutatud kirjandus

127